

6 OCKULTA SEKTER

6.1 Inledning

¹De av planethierarkien instiftade esoteriska kunskapsordnarna stängdes år 1875, och kunskapen om verkligheten och livet fick bli tillgänglig för alla. De ockulta samfund, som tillkommit efter denna tid, bör man ej förväxla med de esoteriska kunskapsordnarna. Dessa moderna samfund äro inga avläggare av de gamla kunskapsordnarna, äro icke sanktionerade av planethierarkien. De som påstå motsatsen äro på villovägar, medvetna bedragare eller självbedragna.

²Teosofiska samfundet tillkom på initiativ av Blavatsky. Det skulle visserligen verka för utbredandet av esoteriken, men dess huvudsakliga uppgift var att göra propaganda för idén om universellt broderskap (icke för idén om allas lika utvecklingsnivå). Ty förutsättning för "rätt" till kunskapen är att denna också omsätts i levande liv. Samfundet förfelade som bekant sin egentliga uppgift och har genom sin splittring förverkat rätten företräda hierarkien. Med undantag för detta samfund, som planethierarkien redan år 1882 insåg ha ohjälpligt missuppfattat sin uppgift, ha inga samfund tillkomna efter år 1875 godkänts av planethierarkien.

³Alla övriga tillkomna sekter ha mer eller mindre motverkat kunskapens utbredning. Den nytta de göra genom sin propaganda för högre världars existens motverkas av den skada, som vållas av dels deras spekulation i människors lättrogenhet, dels deras löjliga hemlighetsmakeri, dels deras sammanblandning av esoteriska fakta med de fiktioner, som behärska mänskliga verklighetsuppfattningen, varigenom de producerat det kvasi, som motverkar tillägnandet av esoteriken. Att de icke kunna inse detta, är i och för sig nog som bevis på intellektuella standarden inom dessa sekter.

⁴Med sitt hemlighetsmakeri visa de, att de icke ens förstått, varför de gamla äkta kunskapsordnarna tillkommit och varför alla äkta kunskapsordnar numera stängts. För närvarande står alltså ingen orden och intet samfund i förbindelse med planethierarkien eller mottar nya fakta därifrån. De gamla ordnarna ha icke blivit upplösta men stängda. Planethierarkien planerar att i sinom tid inrätta esoteriska skolor i flera länder. Men detta sker först i samband med hierarkiens återframträdande. De som förkunna något annat äro falska profeter.

⁵De esoteriska fakta, som publicerats mellan åren 1875 och 1920, ha varit alltför få för att man med deras hjälp skulle ha kunnat utforma ett tillfredsställande esoteriskt kunskapssystem, varför 45-jaget D.K. hävdar, att de ockulta samfund, som tillkommit under denna tid, icke längre ha något existensberättigande. De ha utfört ett önskvärt pionjärbete och väckt intresse för esoteriken men behöva ersättas av lämpligare. Samtidigt anser han, att samfund och sekter verka isolerande och motverka det "universella broderskapets" idé. Den Judge-Tingleyska separatiströrelsen, som för egen del lagt beslag på teosofiska beteckningen, har visat en tendens, som direkt motverkat universaliteten.

⁶De ockulta samfundens försök till uttydning av de gamla symbolerna vittna alltför ofta om felande förståelse. De ha också ofta varit alltför mycket beroende av härskande historiska betraktelsesätt, som samtliga äro vilseledande. Kunskapen kan icke härledas från gamla källor. "Det finns inga heliga skrifter." (Buddha) Den levande kunskapen har funnits, finnes och kommer alltid att finnas inom planethierarkien. De nya framställningssätten komma alla direkt från femte naturriket. Det är slut med papperspåveväldet.

⁷De ockulta sekternas livslängd kommer att bli kort, enär de icke utan vidare våga med sina system införliva de esoteriska fakta, som planethierarkien efter år 1920 låtit publicera. Därtill ha de ingen rätt, emedan deras ledare icke äro lärjungar till hierarkien.

⁸I det sammanhanget bör omnämnas, att svarta logen givetvis har sina ordnar, varom allmänheten icke bör vara okunnig.

⁹Hur många av de ockulta sekterna, som förr eller senare komma omedvetet eller medvetet under svarta logens inflytande, må lämnas därhän. Däröfver behöfver man för öftrigt icke spekulera, eftersom utomstående aldrig kunna avgöra den saken. Men det skadar icke att påpeka, att risken finns och att den är större än man i allmänhet tror.

6.2 Enighet

¹Vad teosofier, antroposofier, exoteriska rosenkreuzare (med undantag för Amorc) ha gemensamt, är vetenskapen om reinkarnation (icke själavandring eller nedsjunkandet i lägre naturrike), om skördelag (orsakslagens universella giltighet) och om existensen av högre världar. Sedan är det av mindre betydelse, om föreställningen om dessa högre världars antal och beskaffenhet är olika.

²D.K. uppmanar alla ockulta samfund att enas om det gemensamma och icke strida om detaljer, som i alla fall endast kausaljag kunna reda ut och som innan dess äro av underordnad betydelse. Det viktiga är just för närvarande att lära mänskligheten inse, att det finns ett "liv efter detta", att vi återfödas, att vi skörda vad vi sått.

³Men han påpekar också, att det alltid finns samfund under förvillande skylt, vilka stiftats av lärjungar till svarta logen. Icke nog därmed. I alla "vita" samfund innästla sig de som arbeta på att vålla splittring, sprida skvaller, misstänkliggöra andras motiv etc. Ännu tycks man icke ens begripa, ännu mindre förstå, vilkas agenter de äro, eftersom de alltid ha lyckats med sina stämplingar.

⁴De ockulta sekterna skulle kunnat göra en helt annan insats i frigörelseprocessen, om de icke sysslat med löjligt obetydliga detaljer i sin propaganda för möjligheten av överfysisk kunskap utan enats om det enda väsentliga.

⁵Det väsentliga är det överfysiskas existens. Däröfver kunna alla enas. Att nya fakta om det överfysiska ständigt tillkomma, som förändra ursprungliga föreställningarna, innebär ingen kritik av föregående tillfälliga uppfattningar. De inneburo dock ett oerhört framsteg framför fysikalisternas teorier.

⁶Det är betecknande, att sekterna alla misstagit sig just i sådant, som de inbördes tvistat om. Att de därmed skadat den sak, som de väl i alla fall ville främja, voro de alltför närsynta för att upptäcka. Alltid samma sak. Splittring försvagar. När ska människorna lära sig den läxan? Det förefaller vara en fix idé, att alla måste ha samma uppfattning i alla frågor för att man skall kunna trivas och samarbeta. Man begär det orimliga. Tvärtom verkar det stimulerande på individuella experimenten, att alla ha olika åsikter om allt utom det fundamentala. Detta är också fallet inom planethierarkien: lojalt samarbete för en gemensam plan på ett högre plan.

⁷När skall det i ockulta (teosofiska, antroposofiska, s.k. rosenkreuziska) samfunden bli slut på dogmväsen, sektväsen, auktoritetsväsen, skvaller, dömande och hat?

6.3 Ockulta och esoteriska skolor

¹Man måste göra skillnad på ockulta och esoteriska skolor. Ockult skola kan vem som helst grunda, som tillägnat sig några esoteriska fakta. Men för att grunda en esoterisk skola fordras, att läraren är lärjunge med latent vetande, förvärvat i gamla hemliga kunskapsordnarna.

²Till de esoteriska skolorna hör Arcane School, grundad av Alice A. Bailey, med filialer på flera platser.

³De tillhöra olika departement av hierarkien med olika uppgifter.

⁴De ockulta skolorna (teosofiska, antroposofiska, s.k. rosenkreuziska) äro inga verkliga esoteriska skolor. Verklig esoteriker blir individen först, när han blivit lärjunge. Då får han lära sig mycket, som endast lärjungar kunna fatta.

⁵De ockulta skolorna äro för exoterister. Ingen av dessa skolor har hittills varit i besittning ens

av pytagoreiska hylozoiken. Men så snart den publiceras, komma "rosenkreuzarna" (som parasitera på andra) att införliva den med sina system, ifall det nu går.

⁶Ockulta skolor, som ha till mål individens egen utveckling, ha icke instiftats av planethierarkien. Denna söker medarbetare för evolutionen. Genom att hjälpa andra utvecklas utvecklar man själv sina essentiala egenskaper.

6.4 Ockulta sekternas betydelse

¹Ingen av de många ockulta sekterna har lyckats lämna en för filosofer och vetenskapsmän eller för den akademiskt skolade intelligentian tillfredsställande framställning av kunskapen om verkligheten och livet, utforma ett godtagbart mentalt system. De ha icke haft tillgång till erforderliga fakta eller till hylozoiken, det mest fulländade av alla system. Men trots detta ha de haft sin betydelse. De ha gjort människor uppmärksamma på existensen av högre verkligheter och därigenom möjliggjort för sina anhängare att rikta uppmärksamheten på något annat än det fysiska. Hur otillräckligt detta vetande än är, har det befriat dem från beroendet av teologiska, filosofiska och vetenskapliga dogmernas idiotisering. Hur olika deras framställningar av esoteriken än varit, ha de haft vissa grundläggande fakta gemensamt, vetandet om högre slags världar, om evolutionen genom naturriken, om reinkarnation (icke själavandring!!), om lagen för sådd och skörd.

²Dessa äro fakta, som möjliggjort förståelse för överfysisk realitet, medvetenhetsutveckling, ett femte naturrike, en fullständig revolution i uppfattningen av verkligheten. Sedan beror det på individens insikt, förståelse och krav på mentalsystemets klarhet, exakthet och överensstämmelse med de fakta, som framdeles komma att lämnas, vilket samfund han väljer. Vad som är felaktigt i de olika sekternas framställning rättas efterhand, ju fler fakta som offentliggöras. Nackdelen med sekterna har varit, att de förmått sina anhängare att tro på sina redogörelser för högre världar etc., att dessa varit i överensstämmelse med verkligheten, då de kommit med idel självtillverkade fiktionssystem och med egna fiktionsbegrepp. Emellertid är det endast en tidsfråga, innan dessa jämmerligheter bli avslöjade. Mängden ockulta sekter kommer att försvinna, när av planethierarkien godkända mentalsystem bli föremål för jämförande analys.

³De ockulta sekterna ha fortfarande en uppgift att fylla. De förmedla esoteriska kunskapen, utgöra liksom den bottennivå, från vilken begripandet av verkligheten måste utgå för att trappstegsvis kunna uppfatta verkligheten, sådan denna ter sig för esoterikerna. Övergången från exoterikens till esoterikens värld är för svår för dem som ej ha kunskapen latent. Det visar sig, att oförmedlad övergång är möjlig endast för intellektuella eliten. Många, som läsa i *De vises sten* om vad som där sagts om historien (DVS 1.36–1.40), bli ivriga att tillägna sig den existerande, exoteriska världshistorien utan förståelse för dess fiktivitet. De läsa om filosofiska historien (KOV 5.1–5.37) och återgå till gängse läroböcker. De läsa kritiken av Steiner och ingå i antroposofiska samfundet och läsa om teosoferna och söka inträde där. De vittna därmed om hur litet de kunnat förstå av Laurency.

⁴Man får vision av en skola, som består av allt högre klasser, för att eleverna slutligen ska kunna begripa vad "studenten" kan. I de gamla kunskapsordnarna fanns indelningen i olika grader. Oförmedlad förblir esoteriken tydligen ofattbar. Det är en av förklaringarna till att den så föga beaktas.

⁵Det finns emellertid en kategori av motsatt slag. De ha i förflutna liv kanske nått första eller andra graden och ha latent förståelse för reinkarnation och skördelag samt för högre världar. Så få de tag i ett esoteriskt verk, skrivet för dem som närma sig kausalstadiet. Och genast tro de sig om att förstå allting och kunna bedöma allt, aningslösa om att man i varje ny inkarnation måste börja lära om från grunden för att undvika missuppfattning.

⁶Ockulta sekter kunna ha sitt berättigande i den mån de motsvara behovet hos människor på visst utvecklingsstadium. Men de få finna sig i att bli utsatta för kritik, så snart de göra anspråk på

att intaga en särställning i kunskapshänseende framför andra. Dylika dogmatiska anspråk stämpla dem omedelbart såsom ovederhäftiga. Esoterikern bedömer dem efter deras strävan utveckla omdömesförmågan eller utnyttjande av folks godtrogenhet.

6.5 Esoteriker och ockultister

¹De flesta, som studerat esoterisk litteratur, tro sig vara esoteriker, vilket är det nästan oundvikliga misstaget bland dessa med bristande självkritik, offer för egen tilltagsenhet och självmärkvärdighet. Esoteriker må de kalla sig, som bemästrat hylozoiken så, att de med det hylozoiska systemet kunna tänka självständigt och förnuftigt förklara det förut oförklarliga, lösa tusentals dittills olösliga problem med lösningar, som icke senare visa sig vara skenlösningar.

²Till ockultister kan man räkna dogmatiska teosofer, antroposofer, "rosenkreuzare" etc., som fråga "vem som sagt det" och tro sig begripa. Beklagligtvis gör man klokt i att aldrig diskutera esoteriska problem med sådana, som veta allting bättre. Det finns gott om dylika. Såsom lärare i esoterik lär man känna många, som, när de fått veta en del, genast äro färdiga att rätta läraren utan att veta vad de tala om. De börja med att tro läraren allvetande, varefter läraren undan för undan sjunker allt lägre och till slut står långt under dem i vetande, begripande och förståelse.

³Det kommer med tiden att finnas alltfler ockultister av typen Swedenborg, Steiner, Martinus etc. De passa för folk på deras nivå. Men esoteriker ha de ingen rätt att kalla sig, fastän de nog komma att försöka.

⁴De ockulta sekterna befolkas mestadels av intellektuella på civilisationsstadiet, vilka rent begreppsmässigt insett det förnuftiga i reinkarnation och skördelag och att dessa båda fakta äro enda möjliga förklaringen. Men de ha icke uppnått mystikerstadiet, icke ens förvärvat emotional attraktion (älska sina medmänniskor). De tro, att de äro särskilt långt "komna på vägen", därför att de anammat ett ockult system såsom "tro". Deras goda skörd i denna inkarnation har givit dem tillfälle kontakta en riktig teori, som de i stort sett visa sig icke kunna omsätta i praktiken, aningslösa om den lag som säger, att kunskap medför ansvar. Det blir dålig sådd till dålig skörd. I ny inkarnation kanske de icke få tillfälle förnya kontakten. Risken finns också, att de berövat sig möjligheten förstå, och därmed på nytt godtaga, "systemet", rentav bli fiender till det. Tyvärr vilseledas dessa ockultister och s.k. esoteriker av sina ledare, som utlova glänsande resultat med sina meditationer och låta sina troende få genomgå allsköns "höga initiationer" i emotionalvärlden.

⁵Det finns levande kopior av alla slags "mästare" i emotionalvärlden, ägnade att förvillade livsokunniga i ockulta sekterna och för vilka de flesta ockultister falla offer. Den, som tror sig "färdig", tror sig "utvald", blir aningslöst deras välkomna byte. Det kan icke nog energiskt hävdas, att emotionalvärlden icke existerar för planethierarkien. Emotionalvärlden är svarta logens värld, och med den världen vägrar planethierarkien att befatta sig.

⁶Många ockultister fara till Indien för att inhämta indisk visdom utan förståelse för att indiskt betraktelsesätt ingalunda är esoteriskt, som västerlänningarna ha större förutsättningar för, när de väl befriats från härskande filosofiska dogmer.

⁷Man måste göra skillnad på sökare och sökare. Det finns massor av sökare på jakt efter allt "mystiskt och ockult", vilka sammanblanda esoterik (hylozoik) med parapsykologi, spiritualism, yoga, sideriska pendeln etc. Dessa böra få klart för sig, att hylozoiken sysslar med fakta från planethierarkien och icke med mänskliga okunnighetens spekulationer i det ockulta. Den betraktar spiritualism, klärvoajans, "rosenkreuzarläror", svammel om kosmisk medvetenhet etc. som beklagliga förirringar av självbedragna. Ingen människa (ingen yogi) kan ge oss verklig kunskap om överfysiska världar. Det axiomat måste slås fast. Man behöver emellertid icke förbli sökare. När man funnit det enda verkliga, sanningen, kunskapen om verkligheten, sådan den förkunnas av planethierarkien, vore det meningslöst att "söka". Det hindrar inte, att man "följer med" och studerar människosläktets tafatta försök att orientera sig i verkligheten för att konstatera, hur långt

medvetenhetsutvecklingen fortskridit.

6.6 Esoteriker bilda ej samfund

¹Esoterikern organiserar inga nya samfund för esoteriker, ty de behöva inga sådana, även om samfund kunna vara till hjälp för dem som söka likasinnade i och för tankeutbyte och brytande av den isolering, som esoterikern alltid lever i på grund av omgivningens bristande förståelse. I ett samfund har esoterikern lättare att finna dem som förstå, som tillhöra hans esoteriska klan eller klass, eller individer, som han kan hjälpa vid tankeutbyte och därigenom själv få vidgat perspektiv.

²Det borde vara ett behov hos dem att få umgås med andra utan risk för missförstånd, få tillfälle odla tendensen till enhet. Vad som behövs är, som D.K. föreslår, att en registreringsbyrå inrättas, som låter trycka en adressförteckning på alla, som vilja samarbeta för utbredandet av kunskapen, att distribueras till alla, som abonnera på denna fortlöpande lista. Abonnenterna kunna förutsättas själva vara esoteriker och komma alltså automatiskt på listan.

6.7 Kvasiordnar

¹Max Heindel, författare i kvasiockultism, kallade sig rosenkreuzare och påstod sig vara invigd i denna orden av Rudolf Steiner, som i sin tur blivit invigd av föreståndaren för en rosenkreuzarsekt. Samtliga visade sig vara aningslösa om, att den ende, som har rätt att inviga i denna orden, är ordenschefen och ursprunglige stiftaren, Christian Rosencreutz, som i sin nuvarande inkarnation givetvis heter något annat. Han är för övrigt numera ett 43-jag. Han är och förblir ordens ende initiator. Och de som invigts av honom yppa aldrig att de äro rosenkreuzare. Deras tysthetslöfte gäller allt, även ordens existens. De som kalla sig rosenkreuzare äro alltså inga rosenkreuzare. Undersöker man dylika ockultisters anspråk på rätt kunskap, finner man allesammans vara offer för självbedrägeri. De ha aldrig ägt rosenkreuzarordens kunskap.

²Det behövs inga hemliga ordnar, eftersom de av planethierarkien instiftade ordnarna definitivt stängts och ingen invigts i någon dylik orden efter år 1875. Dels har vad som lärdes i dessa ordnars tre lägsta grader publicerats. Dels få lärjungarna till planethierarkien personlig undervisning om det som lärdes i ordnarnas högsta grader. Dels ha de essentialjag, som instiftade ordnarna, numera uppnått sjätte naturriket och även förvärvat kosmisk medvetenhet och därmed lämnat planethierarkien. De kunna alltså icke längre taga hand om sina gamla invigda.

³I stället har ordensväsendet urartat till ett löjligt hemlighetsmakeri och liksom allt skumraskväsen på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium blivit naturlig grogrund även för olagligheter.

⁴Att planethierarkien kommer att instifta nya kunskapsordnar i nästa århundrade, ifall så skulle bli möjligt (beroende på mänskligheten), är visserligen förutsett, men de bli av helt andra slag än de gamla. Nya metoder finnas redan utarbetade. Allt som sker är sedan länge förutberäknat, vilket emellertid ingalunda innebär något av oundviklighet. Allt kan ändras. Det enda, som finns av något liknande förutbestämmelse, ligger i individens egenart och utvecklingsväg, som predestinerar för framtida uppgifter.

6.8 Ockulta experiment

¹Det finns skolor med från Indien hämtade missförstådda och i varje fall onödiga och även riskabla drivhusmetoder för "andlig" utveckling. Likt en farsot ha spritts läror om att intaga särskilda ställningar, använda gamla formler, andningsövningar, mystiska antydningar om kundalini, vitalisering av centra i höljena etc. Vad som är riktigt i dessa företeelser äro verkningar och icke orsaker, äro automatiska följdforeteelser, när individen förvärvat kausalmedvetenhet. Riktig andning och livsrytm fås automatiskt, då individen förvärvat rätta livsin-ställningen,

integrerat sina höljen och målmedvetet strävar efter enhet med allt liv.

²Hur mycket man än varnar för allt slags experimenterande med “ockulta krafter”, förefaller detta hopplöst. Alla tyckas anse, att varningarna icke gälla dem, att man nu har funnit en ny metod, uppreklamerad av lättrogenheten, som vet berätta vilka strålande resultat charlatanerna uppnått. Även de mest lärda experter på esoterik, även de mest tillförlitliga klärvoajanter, veta för litet om de energier de handskas med. Resultatet måste bli beklagligt. Det har bestämt sagts ifrån, att mänskligheten är alltför egoistisk för att anförtros kunskap om ockulta krafter, sedan må idealiteten vara hur stor som helst. Den räcker inte. Än en gång må varnas för allt experimenterande med och all meditation på centra i människans höljen. Bli de vitaliserade, åsamka sig offren för dessa experiment självförvållat lidande.

6.9 Rudolf Steiner

¹Den, som under årens lopp tog del av Rudolf Steiners många artiklar i tidningar och tidskrifter, fick en annan bild av honom än i hans efterkonstruerade självbiografi, som icke är något sanningsvittne och icke får utan vidare godtagas som redogörelse för “vad i det förflutna sig tilldragit haver”. Mycket är direkt felaktigt, om avsiktligt må lämnas därhän.

²Rudolf Steiner genomgick åtskilliga “metamorfoser”, innan han “fann sin stil”, och gjorde tabula rasa med dem alla med den generella förklaringen, att han en tid blivit förvillad. Det är ett bekvämt sätt att vilseleda eftervärlden. Steiner var icke ärlig, vilket flera av hans bekanta kunde konstatera. Han var ett exempel på dessa ganska vanliga fantasimänniskor, som ständigt omdikta sitt förflutna till det, som överensstämmer med den uppfattning de för tillfället ha.

³Hans försök att försvara sina skiftande ståndpunkter som svar på de många angrepp, som riktades mot dessa, vittna värtaligt om den osäkra grund han alltid stod på. Men hans anhängare märkte ingenting. En profet har alltid rätt, även om han motsäger sig själv aldrig så mycket.

⁴Steiner påstod, att han blivit invigd i rosenkruzarorden. Däri bedrog han sig grymt. Han var aldrig ens i kontakt med nuvarande inkarnationen av ständige ordenschefen. Han visste icke ens, att ingen blivit upptagen i orden efter år 1875. Icke heller visste han något om planethierarkiens existens, vilket bara det är bevis nog. Samtliga hans uppgifter om de historiskt kända individer, som tillhöra denna, äro också felaktiga.

⁵Enligt Steiner går fortsatta medvetenhetsutvecklingen från kollektivtänkande till individuelltänkande. I verkligheten är det tvärtom. Hans enorma misstag, att klärvoajans ger kunskap om verkligheten, när den istället endast förstärker egen illusiv uppfattning, klargör hans esoteriska desorientering.

⁶Rudolf Steiner var icke inspirerad av planethierarkien. Hans inställning till hierarkiens sändebud omöjliggjorde detta; hans oärliga kritik av Annie Besant och hans hånfulla, övermaga kritik av H.P.B.

⁷Dessa hans nedsättande omdömen om planethierarkiens stora lärjunge Blavatsky äro fullt tillräckligt bevis på hans inkompetens, Steiners fanatiska försvarare få sedan säga vad de behaga. Steiner tog allsköns hugskott för verkliga ideer. Det exakta i sina arbeten fick han genom Annie Besant.

⁸Kunskapen om tillvaron, verkligheten och livet är en gåva från planethierarkien. Ingen människa är i stånd att på egen hand lösa hithörande problem. Alla, som tro sig om att kunna detta, ska misslyckas. Rudolf Steiner är blott ett bevis härpå.

6.10 Roerich och andra

¹Ryskan Roerich och hennes apostel Brandstätter påstå, att de erhållit fakta från planethierarkien (44-jaget M.), vilket är falskt. Roerich påstår sig ha besökt Shamballa i fysiska världen, vilket likaledes är en omöjlighet. Människorna kunna tydligen inbilla sig vad som helst och få andra med sig på vilka galenskaper som helst.

²Inga fakta utlämnas annat än genom D.K., i varje fall icke före år 2025. Planethierarkien utlämnar i alla händelser aldrig fakta till ockultister utan endast genom sina lärjungar, och de som påstå sig vara lärjungar äro självbedragna eller behärskade av svarta logen. Det vimlar av felaktiga uppgifter hos Brandstätter. Så t.ex. påstår han, att 44-jaget M. är dels Maitreya, dels ärkeängeln Mikael med flera galenskaper.

³Krishnamurti är ett varnande exempel på hur riskabelt det är att drivhusodla latent egenskaper. Allt han skrev under sin utbildningstid var skolpojken utantilläxor. Den dag han i Ommen på förfrågan, om han var den nye världsläraren, bejakade detta, avskar han omedvetet men definitivt förbindelsen med planethierarkien. Hans senare produktion vittnar om nedsjunkande till mystikerstadiet och därifrån till livsblind fiktitivitet, närmast påminnande om zenbuddhismen, enligt vilken man genom att tömma medvetenheten på allt genom inkarnationerna förvärvat medvetenhetsinnehåll skulle uppleva "sanna verkligheten". Därmed skulle man nå fram till nirvana eller förintelsen i tomma intet. Finns någon galenskap, som ej "går i folk"?

⁴Krishnamurti var ett av de många fall endast esoterikern kan förklara. Som alla "falska profeter" lyckades han förvilla många av dessa alltför många, som tro sig veta och begripa men ej förstå.

⁵På förekommen anledning må påpekas, att Edouard Schurés arbete, *Les grands initiés* (De stora invigda), är en fantasifull roman med några få esoteriska fakta och historiskt ovederhäftig.

⁶Fil. dr Kurt Almqvist utgav år 1959 på Natur och Kulturs förlag ett litet arbete: *Den glömda dimensionen*. Det är typiskt för den kvasiockultism, som gör sig allt bredare. Redan termen "dimension" är befängd. Hans framstegstro är tro på okunnighetens gissningar. Hans definition av "metafysik" såsom "bortom kosmos" vittnar om verklig begreppsförvirring. Definitionerna av själ, ande, intellekt, individualitet, jaget, självet äro alltigenom missvisande. Almqvist ordar om metafysiska kunskapen inom medeltidens byggnadsgillen. I varje fall saknade de esoterisk kunskap. Det är frimureriet bästa beviset på. I övrigt får man ett uppkok på indisk yogafilosofi och kristen mystik.

6.11 Bedrägeriets tidsålder

¹År 1960 utkom ett arbete, *Le matin des magiciens*, av Louis Pauwels och Jacques Bergier. Det redogör för en mängd ockulta sekter, som tillkommit de senaste hundra åren. Även om man glädes åt alla tecken på vaknande intresse för överfysiska problem, kan man endast beklaga, att detta intresse tar sig så infantila och som vanligt desorienterande former.

²Mänskligheten håller på att vakna till insikt om att det finns en överfysisk verklighet. Och genast äro otaliga bedragare och självbedragna framme för att "slå mynt" av mänskliga okunnigheten, lättrogenheten, omdömeslösheten och nyfikenheten. Typiskt är att allt vilseledande väcker intresse och har framgång. Det äkta tigs ihjäl eller beljuges. Boken ifråga bekräftar vad som till ingen nytta sagts upprepade gånger, att allt, som icke framställts av lärjungar till planet-hierarkien, är uppenbart bedrägeri.

³Vi ha att motse en bedrägeriets tidsålder, då allsköns ockulta sekter ska stå upp som svampar ur marken och som allt bedrägligt sprida sina villoläror och vinna massor av anhängare.

⁴Det kommer att vimla av magiska skojare av alla kalibrar. Har man väl insett, att mentalenergien behärskar fysiska etermaterien och att denna i sin tur är energi, som behärskar lägsta fysiska molekylarslagen, så öppna sig oöverskådliga fält för allsköns bedrägerier. Och på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium vet man då hur det går. Man får bara hoppas, att planethierarkien kan stoppa tillflödet av klaner på barbarstadiet att inkarnera i de länder, som ha möjlighet uppnå kulturstadiet, och att kulturklaner i tillräcklig utsträckning kunna förmås att inkarnera i dessa.

⁵Det tycks vara en oemotståndlig lockelse hos många att få instifta egen "orden". Kanske inbilla de sig vara "kallade", utvalda ha de då icke varit, ty det är planethierarkien, som instiftar

esoteriska kunskapsordnar. Alla andra slags "ordnar" äro fuskverk av i bästa fall enbart självbedragna. Vi uppleva i vår tid samma kaos på alla områden, som utmärkte övergången mellan Vädurens och Fiskarnas zodiakepoker. Omkring 70 kvasignostiska sekter tävlade då om att veta mest och bäst. Och samtliga voro självbedragna. Vill världen bedragas? Det ser nästan så ut.

⁶Många i vår tid inkarnerade ha en gång varit invigda i esoteriska kunskapsordnar. De ha alltid något därav latent. Men ordnarna hade i regel sju grader, och de flesta invigda nådde ej över tredje graden. Endast esoterikern, som nått högre grader, kan avgöra vilken grad ockultisten eventuellt uppnått. Det framgår av medfödda livsförståelsen. En mängd fantaster ha tillhört "oäkta" ordnar och ha särskild förmåga att dupera folk med sina fiktioner. Även om det förefaller hopplöst, måste man ständigt på nytt varna folk för "falska profeter". De bli allt fler. Det är därför esoterikern uppmanas först förvärva sunt förnuft. Vidare bör han lära sig bortse från allt, som har med personligheten att göra, och detta därför att allt, som tillhör personligheten och nyfikna intresset för personen, alltid blir förvrängt och missuppfattat.

⁷Esoterikern får lära sig, att människan saknar möjligheter rätt bedöma andra varelser i något av naturrikena. Det kan endast individer i femte naturriket, ty därför fordras förmåga att i egen medvetenhet vara dessa varelser. Allt annat är "sken".

⁸Man kan endast ge alla det rådet, att icke ingå i några sekter eller betala för ockulta informationer. Alla som leva på dylikt äro omedvetna eller medvetna bedragare. Ingen esoteriker får taga emot något slags ersättning eller göra sig någon som helst förtjänst eller ens fröjda sig åt erkännande eller berömmelse för sitt arbete för mänskligheten. Han offrar sin tid, sitt arbete, all sin möda, allt han äger, för enhetens skull.

⁹Ingen esoteriker stiftar sekter eller ingår i dylika. Inga ockulta sekter behövas längre. Alla fakta, som lämnats av planethierarkien, finnas tillgängliga för alla alltsedan år 1875, då esoteriska kunskapen för första gången efter Atlantis fick offentliggöras.

¹⁰Allt har sitt pris. Allt måste betalas. Alla bedrägligheter måste gottgöras och återbetalas. De som ockra på ockultism få återbetala med ockerränta en gång, när räkenskapens dag är inne. I övrigt kan man säga, att den ene finner en diamant och tror det är en glasbit och den andre finner en glasbit och tror det är en diamant.

6.12 Illusionens och fiktionens världar

¹I denna desorienteringens tid är det viktigt inse, att "överensstämmelse med verkligheten" är möjlig endast i fysiska och kausala världarna, att kunskap om materiella verkligheten kan förvärfvas endast inom fysiska världen och kausalvärlden, att det finns blott två slag av sanning: fysiska fakta och kausal intuition. Allt inom emotionalvärlden tillhör illusionen och allt inom mentalvärlden fiktionen.

²Den esoteriska kunskapens öde alltsedan den år 1875 fick bli offentlig, dess förvanskning i de olika ockulta sekterna och framträdandet av allsköns ockulta profeter (Schuré, Steiner, Heindel, Martinus, för att nämna endast några få) är bekräftelse på esoteriska axiomet, att "sålänge individen icke insett emotionala och mentala medvetenhetens (de enda för människan åtkomliga) oerhörda begränsning, blir han ohjälpligt offer för sina emotionala illusioner och mentala fiktioner". Det emotionala och mentala är värdelöst som kunskapskälla. Det emotionalas fundamentala betydelse är dess "dynamism" ("vilja"). Mentalmedvetenheten har två fundamentala funktioner. Den möjliggör för oss att konstatera fysiska fakta och ordna dessa till system. Den möjliggör konkretisering av kausalvärldens ideer. Däremot kan den icke få oss att inse, att emotionalvärldens och mentalvärldens "fakta" sakna verklighetshalt. Och därpå beror det ohållbara i ockultisternas läror.

³Det är djupt beklagligt att man ännu icke insett, att fantasien är emotionaldirigerad mentalitet. Den kombinerar fakta efter individens självförvärvade, undermedvetna tankesystem (som

spontant bestämmer uppfattningen), varför fakta alltid hamna i felaktiga sammanhang. Det förföriska ligger däri, att princip tänkandets skarpsinnighet alltför ofta ger produkten sken av överväldigande sannolikhet. Därav alla dessa ideologier, som översvämma mänskligheten och alltid kunna påräkna massor av anhängare. Endast esoterikens system av kausalideer kan rensa upp i denna djungel av förvillande och verklighetsförfalskande betraktelsesätt. Vi få dessa ideer av planethierarkien. De kausalintuitioner, som människan själv kan uppleva, äro alldeles för sporadiska för att kunna sammanställas till enhetligt system, en sak teosofien, antroposofien, rosenkreuzien, för att icke tala om ofullständigt återupplivade hermetiken, gnostiken, magiorden etc., klargöra för den allsidigt orienterade esoterikern. Det gemensamma för dessa är vissa fundamentala fakta om överfysiska verkligheten. Men därutöver innehålla de missvisande uppgifter, beroende på felaktiga uttolkningar av esoteriska symboler och icke sällan författarnas egna spekulationer, som alltid äro förfelade.

⁴Det kan fastslås, att teosofien à la Blavatsky–Besant–Leadbeater är den enda vederhäftiga ockultismen, därför att dessa tre voro kausaljag, vilket icke var fallet med övriga ockulta författare. De övriga ha icke hållit sig till kausala, objektiva, konstaterade fakta utan kommit med illusionernas och fiktionernas “fakta” i emotionala och mentala världarna, och dessa sakna “realitet”. Swedenborgs, Steiners, Ramakrishnas (för att icke nämna ännu mera ovederhäftiga) fakta ha ingen motsvarighet i bestående verkligheten utan äro exempel på livsokunnighetens liv i livsokunnighetens världar (emotionala och mentala).

6.13 Esoteriken är ej för alla

¹De ockulta sekterna söka värva medlemmar som om det gällde att vinna proselyter för kyrkorna. De tänka icke på att det icke är kvantiteten utan kvaliteten det kommer an på, icke massan utan eliten. De ha ingen tanke på att gallra de inträdessökande, bedöma deras utvecklingsnivå, deras förmåga av uppfattning. Och följderna är att de fått en massa troende, som aldrig få klarhet utan med sitt svammel misskreditera rörelsen. Det är icke passiva medlemmar som behövas utan aktiva, som bemästrat hylozoiska systemet och kunna redogöra för sin uppfattning på så enkelt sätt, att de okunniga inse, att detta är en sak värd att undersöka.

²Såsom upprepat betonats, har planethierarkien intet som helst intresse av att övertyga tvivlare, att det predikas esoterik för de omogna (för vilka den endast kan bli blind tro och därmed förstärker den redan härskande lättrogenheten). Vad den anser om alla dessa ockulta sekter, som göra propaganda för sina kvasisystem, torde ej behöva sägas.

³Tyvärr var det nödvändigt att offentliggöra den esoteriska kunskapen. Nackdelarna äro emellertid stora. All högre kunskap missuppfattas och förvränges. Som större delen av planethierarkien förutsåg, skulle det bli lika mycket sektväsen ifråga om esoteriken som det blivit med religionen. Att kunskapen fick bli offentliggjord, innebar ingalunda, att den skulle predikas för var man. Den borde blivit spridd genom personlig rekommendation till sådana, som ägde förutsättningar inse dess riktighet. Som det nu är, har den tyvärr måst förväxlas med någon ny sorts religion, fullt begripligt med hänsyn till alla de omdömeslösa, som tro sig förstå vad de icke ens kunna begripa, vilket de ockulta sekterna äro bevis på.

⁴Esoteriken är för dem som varit invigda eller förvärvat perspektivmedvetenhet. Alla övriga som studera den bilda sig en egen uppfattning och kritisera alla andras. Och esoterikerna sakna möjlighet få slut på ofoget, eftersom därtill ju fordras erforderlig förståelse. Ännu värre torde det bli, när esoteriken införes i skolorna. De på civilisationsstadiet, vilka fått lära sig princip tänkandet, förvärva en viss kritisk bedömningsförmåga och tro sig därmed kunna bedöma allt, något som framgår redan av skoluppsatserna på gymnasiet och ännu mer av akademiska pladdret på universiteten. Denna tendens fick sitt mest pregnanta uttryck hos nietscheaporna, som åbåkade sig såsom övermänniskor. “Mot dumheten kämpa själva gudarna förgäves.” Det är endast ett ringa fåtal ännu, som nått upp till sokratiska insikten.

6.14 Lättrogenhet

¹Grundfelet med de ockulta sekterna är, att de vädja till folks godtrogenhet, beredvillighet att godta sådant de sakna möjlighet att förstå. Man tror vad som läres av den stora auktoriteten. Esoterikern får lära sig, att icke godtaga något utan egen undersökning, aldrig godtaga något utan tillräcklig grund. "Mästarens" utsaga är ingen tillräcklig grund. Esoterikern vädjar till sunda förnuftet och det oemotsägliga i logiska framställningen och logiska förklaringsgrunden. Individen måste läras använda sitt förnuft och icke godtaga något, som han ej kan begripa. Esoterikern framtvingar självbestämmdhet. Detta medför, att esoterikern först och främst är skeptiker tills vidare. "Detta kanske är riktigt. Detta är en sak värd att undersöka. Detta låter förnuftigt. Detta är först och främst möjligt. Kanske det rentav är sannolikt. Om det är verkligt, får jag kanske möjlighet att konstatera." Det är esoterikerns grundinställning. I alla händelser är han aldrig dogmatiker.

²Vill man ha definitivt klagörande bevis på människans tilltro till egen omdömesförmåga, tilltro till ofelbarheten hos egna infall och hugskott, tilltron till egna fantasispekulationers överensstämmelse med verkligheten, så räcker det med att studera teologiens, filosofiens och vetenskapens historia. Man får hoppas, att mänskligheten skall kunna lära sig något av dessa erfarenheter.

³Med sitt oeftergivliga krav på sunt förnuft hos lärjungarna ville Buddha dels uppöva deras mentalmedvetenhet och omdömesförmåga, dels befria dem från beroendet av det emotionala, dels göra dem till självständigt tänkande individer, så att de icke skulle bli hjälplösa offer för sin lättrogenhet, dels lära dem vägra tro på egna hugskott, något de flesta ockultister icke kunna, enär ingivelsen är för stark. Det var enligt Buddha bättre att vara skeptiker än dogmatiker, bättre tvivla än tro på sådant man icke kunde både begripa och förstå (i detalj förklara). Detta är en av esoterikens fundamentalsatser.

⁴Detta är också skillnaden mellan ockultister och esoteriker. Ockultisten litar på något han saknar förmåga att bedöma, medan esoterikern kräver full förståelse för att kunna teoretiskt exakt klarlägga de objektiva företeelserna. Esoterikern vägrar att handskas med krafter utan detaljerad kunskap om krafternas orsaker och verkningar samt ofelbara metoden för tillämpning. Ockultisten misslyckas med sina experiment, därför att han tror att han vet. Esoterikern kan icke misslyckas, därför att han kan skilja på vad han vet och icke vet. Ockultisten blir offer för både illusivitet och fiktivitet. Esoterikern har kausala ideer, något ockultisten aldrig kan avgöra om han har. Ockultisterna kunna icke heller skilja på överlägsna intelligensens tilltro till egen omdömesförmåga och esoterikerns förståelse för de enorma svårigheterna vid att kunna rätt bedöma.

⁵Människorna äro i själva verket aningslösa om att mentalmedvetenhetens tendens är tilltron till egen uppfattnings riktighet, tilltron till egen insikt och omdömesförmåga. Det är därför envar är herre över sin vishet, tror på sina infall och hugskott och kan inbilla sig vad som helst om egen obegränsad möjlighet till förståelse. Självbedrägligheten är utan esoterisk kunskap helt enkelt oundviklig även på mentalstadiet.

⁶Människan är beroende av medvetenhetsinnehållet i sina höljen (inkarnationshöljerna!!); allt dessa sugit till sig alltsedan barnaåren. Detta innehåll tar hon för verklighet. Endast esoterikern vet, att allt detta (frånsett mycket begränsade fysiska erfarenheten) är misstag. Sokrates var Greklands visaste man, därför att han var den ende i Grekland, som insåg, att han ingenting visste (som var värt att veta). Esoterikern kan säga detsamma om sig själv. Vad han vet, som är värt att veta, är det han fått från planethierarkien. Han har icke godtagit den kunskapen såsom enbart antagande utan prövar dagligen detta vetande såsom mest förnuftiga förklaringsgrund i jämförelse med övriga möjligheter. Det ger honom stoff till daglig meditation och lär honom en sak de flesta aldrig lära sig: att skilja på vad han vet och icke vet. Han blir då också lyhörd för

ovederhäftigheten (till c:a 99 procent) i andras prat. Han lär sig att aldrig godtaga något utan tillräcklig grund. Felet med människorna är, att de många gånger dagligen "synda mot det budet".

⁷Det är lättrogheten, som gör mänskligheten så totalt desorienterad i tillvaron, offer för egna hugskott och spekulationer, offer för allsköns profeter och kvackare; profeter inom religion, filosofi, vetenskap och ockultism; kvackare inom alla yrken. De flesta äro också kvackare, därför att de valt sitt yrke för brödfödans skull och icke därför att det är en livsuppgift.

6.15 Tro och bemästrande av system

¹Man kan få erforderliga fakta till skänks. Men esoteriska fakta bli oförstådda, om de icke bearbetas till ett "eget" mentalsystem. Verklighet kunskap och insikt fås endast genom eget arbete. Utan egen bearbetning äro fakta värdelösa.

²Det mentalsystem, som man övertar från andra, blir endast trossak, såvida man icke genom mental bearbetning övertygar sig om dess riktighet på grund av att det förklarar det förut oförklarliga.

³Teosoferna bearbeta icke fakta till mental klarhet utan godtaga dem såsom trossatser. Det är därför de alltid fråga efter, "vem som sagt det". Esoterikern frågar aldrig efter, vem som sagt det, utan bearbetar saken, tills han inser, att "det stämmer". Esoterikern vet, men de flesta teosofier "tro sig veta", och det är icke detsamma.

⁴I stället för att begripa och förstå, så att de icke bli slaviskt bundna vid någon auktoritet, återfalla de i bokstavsträldom. Teologerna ha gjort en ofelbar papperspåve av bibeln, och teosoferna ha också sin ofelbara papperspåve, Blavatskys *Secret Doctrine*. Teosoferna borde besinna Buddhas ord, att det icke finns några "heliga" (felfria) skrifter. Buddha varnade sina lärjungar för att godtaga något som de ej förstodo, planethierarkien gör detsamma. Istället tvista de om saker de icke kunna bedöma. Varför icke lämna sådant? Varför tvista om oväsentligheter? När ska folk sluta att tro och i stället söka förstå?

⁵S.k. motsägelser kunna samtidigt vara riktiga. Det beror på vad författaren särskilt menat med sin formulering. De som leta efter fel äro omogna för esoterik. Det är icke "felen" som är det väsentliga, utan det är själva systemet. Har man väl bemästrat systemet, kan man själv rätta skenbara motsägelser. De som drunkna i detaljer sakna sinne för system. Tydligen saknas minsta ansats till perspektivmedvetenhet. Men det tänkandet är just esoterikerns kännetecken.

⁶Den slutsats man kan dra av ockulta sekternas historia är omöjligheten för "oinvigda" att bedöma verklighetshalten i vad som utges för esoterisk kunskap eller att bedöma en esoterisk lärarens kapacitet. De sakna nödvändiga förutsättningen för bedömning: exakta verklighets-systemet som bedömningsgrund. De utgå från fel system, och följderna måste bli felbedömning. Trosvisshet och övertygelse äro inga sanningskriterier. En logisk och i vissa avseenden även en matematisk analys måste visa systemets inre överensstämmelse och möjliggöra ofelbara slutsatser ur systemet, som vid efterprövning i verkligheten visar sig vara konklusivt. De flesta sakna erforderlig kapacitet för dylik analys, och då blir det ett trossystem utan logiska grunden. Hylozoiken är ett system, som kan logiskt fattas och som får sin bekräftelse genom att möjliggöra logiskt hållbara, enklast tänkbara, allsidiga förklaringar.

⁷Särskilt kvasiockultisterna tala nedsättande om teosofien (som de aldrig förstod) såsom en "ny religion". Visst är den en religion för de teosofier, som anamma kunskapssystemet såsom en "tro", ett känslotänkandets fantasisystem. Men detsamma kan sägas om alla slags filosofiska, vetenskapliga och ockulta sekter. Allt är "religion", som har samband med känslan och icke lyfts upp i perspektivmedvetenhetens mentala klarhet. Allt är "religion", som är "exklusivt", som i sig har något av dogmtänkande.

⁸De, som börja studera esoterik, ha icke klart för sig, att de måste tänka om i alla avseenden, att de måste befria sig från alla sina gamla föreställningar om tillvaron, om materien, energien och medvetenheten, om alla föreställningar de förvärvat om universum, om solsystem etc., alla

vetenskapliga, filosofiska och religiösa ideer. De begå felet att inarbeta varje ny esoterisk idé de uppsnappa i sina gamla föreställningskomplex och konstruera egna föreställningar med hjälp av dessa istället för att vänta med att konstruera, tills de bemästrat esoteriska tankesystemet. De tro sig på egen hand kunna insätta de nya fakta de fått i rätta sammanhang, vilket är omöjligt, hur intelligenta de än äro. Det är därför det finns så många ockulta tankesystem, och det är därför samtliga äro missvisande i något eller flera avseenden. Somliga vilja studera flera system samtidigt och försvåra därmed förståelsen för tillvaron, komma aldrig till den mentala klarhet, som är nödvändig, utan begå ständiga misstag. Det är viktigt först bemästra ett system, innan man övergår till att studera övriga. De flesta av de äldre systemen ha aldrig utformats så, att man därav får erforderlig helhetsbild av tillvaron.

⁹De, som tillhöra departementen 2, 4, 6, leva huvudsakligen i medvetenhets-aspekten, de tillhörande 1, 3, 5, 7 i rörelse- och materieaspekterna. Dessa senare äro oftast vetenskapsmän och tekniker. De stå mera främmande för det som sedan gammalt räknats till "mystiken". Mystikerna, som sakna sinne för medvetenhetslivets uppdelning efter livets materiella gränser, finna De vises sten tröttande och onödigt besvärlig. Det skadar dock ej, att även de söka mental klarhet och icke enbart "något för känslan", hur expansiv och dynamiskt extatisk den än må vara.

6.16 System äro aldrig slutgiltiga

¹Alla tankesystem äro tidsföreteelser, emedan de i sin framställning måste utgå från härskande verklighetsbegrepp för att alls kunna göras begripliga. I och med att dessa verklighetsbegrepp ersättas med de nya, som den aldrig avslutade forskningen kommit till, konstrueras nya mentalsystem med de nya begreppen. Dessa begrepp måste emellertid vara ett forskningens definitiva resultat med de hjälpmedel, som för viss epok äro tillgängliga. De filosofiska begreppsanalytikernas spekulationer verka enbart vilseledande. De äro icke grundade på vetenskaplig forskning, utan tillhöra den filosofi, som alltsedan sofistiken förlamat tänkandet under Fiskarnas zodiakepok, bedräglig i åminnelse, en fasornas epok.

²För planethierarkien är det goda, det riktiga, i alla företeelser det väsentliga, som man bör beakta och främja och lämna det övriga såsom oväsentligt att självdö. Den arbetar med de olika religionerna, de många ockulta sekterna, i den mån de erbjuda individer på olika utvecklingsstadier hjälpmedel till medvetenhetsutveckling, möjlighet att "leva bättre".

³Det är givet, att de lärjungar, som fått i uppdrag att förbättra förefintliga tankesystem, även påvisa bristerna i de äldre systemen för att markera vari det nya består och därmed en riktigare uppfattning. Att detta ses med oblida ögon av dem, som redan godtagit ett äldre system och därvid (nästan oundvikligt på emotionalstadiet) emotionaliserat sitt system, är givet. Fanatikerna i alla sekter göra sitt system till det absoluta och vilja tvinga sitt system på andra. Därmed vålla de tyvärr öppen strid mellan sekterna. Detta är också oundvikligt på emotionalstadiet. När mänskligheten en gång i framtiden nått mentalstadiet, kunna de olika tankesystemen betraktas såsom olika arbetshypoteser och olikheterna och förtjänsterna bli föremål för sunda förnufts kritiska analys. Åberopandet på auktoriteter betraktas då icke som bevis eller hållbar argumentering.

⁴Det är en skenbart outrotlig tendens hos människorna att betrakta vissa skrifter såsom heliga eller omistliga. Detta är den dogmatiska inställningen, som låser fast uppfattningen och omöjliggör fortsatt medvetenhetsutveckling, vilken är praktiskt taget oändlig i kosmiska manifestationsprocessen. Vad som motsvarade uppfattningen på ett visst utvecklingsstadium betraktas såsom oförgängligt, som om utvecklingen mot alltmer ökad kunskap om verkligheten och livet vore avslutad. Det är teologernas infantila inställning till bibeln. Det är teosofernas lika barnsliga inställning till Blavatskys *Secret Doctrine*. Så snart en uppfattning betraktas såsom fundamental, blir den hinder för utvecklingen. Planethierarkiens sekreterare (D.K.) har dikterat c:a 18 arbeten för Alice A. Bailey. Förmodligen komma dessa i sin tur att betraktas såsom

fundamentala av någon ockult sekt. Det vore samma utslag av oförmåga att inse, att dessa läror en gång ska betraktas såsom "skolmästaraktiga", när ny framställning blir möjlig genom tillkomsten av alltfler fakta.

⁵Medvetenhetsutvecklingen med åtföljande ökad kunskap om verkligheten och livet innebär, att det aldrig kan finnas någon slutgiltig världs- och livsåskådning. Det finns ingen möjlighet att utforma ett tankesystem gällande för alla tider, utan samtliga gälla endast för visst stadium i mänsklighetens ökade möjlighet till förståelse av verkligheten. Visserligen kunna vissa fundamentala fakta sammanfattas i ett system, såsom t.ex. hylozoiska världsåskådningen. Och visst kunna livslagarna också sammanföras till en livsåskådning. Men med fördjupad förståelse för de tre verklighetsaspekterna, materiens, rörelsens och medvetenhetens natur, följer också en annan utformning av världs- och livsåskådningen. Någon slutgiltig sådan kan därför icke finnas. När mänskligheten nått kausalstadiet och envar själv kan konstatera fakta och se dessa i sina sammanhang, bortfaller även behovet av mentalt system. Man förstår härav, vad Buddha menade, när han förklarade, att det icke kan finnas några heliga skrifter. Alla dylika äro endast tillfälliga hjälpmedel för en fortskridande orientering. Talet om "guds ord" vittnar om en snart sagt fatal livsokunnighet. Planethierarkien kommer aldrig att godkänna något arbete såsom ofelbart utan på sin höjd såsom bästa möjliga på visst utvecklingsstadium, såsom lämplig arbetshypotes. Det kommer aldrig att kunna finnas någon helig skrift innehållande "guds ord". Buddha sökte förgäves göra den saken begriplig för mänskligheten. Hur länge skall det dröja, innan den kan begripa en så enkel sak?

⁶Även de i högre riken utvecklas. Icke heller för dem finns någon slutgiltigt riktig uppfattning av verkligheten, utan deras uppfattning ändras ständigt med deras fortsatta utforskning av allt högre slag av verklighet. Även de äro i sina världar oförmögna att fatta, hur de tre verklighetsaspekterna te sig för dem i ännu högre riken. Finns någon slutgiltig, måste den vara verklighetsuppfattningen i högsta kosmiska världen. De finnas som betvivla den saken. De bygga nya kosmos med urmateriens outtömliga möjligheter för att göra världarna alltmer fullkomliga med allt större möjlighet till förståelse av det alltjämt outgrundliga. Urmaterien är "urmysteriet" även för högsta kosmiska allvetenhet.

6.17 "Vem har sagt det?"

¹Det är för en esoteriker icke tillåtet att åberopa sig på någon auktoritet eller vittna om sig själv. Hans arbeten måste stå eller falla på sin överensstämmelse med verkligheten. Intet esoteriskt verk anger några källor. En esoterisk författare försvarar icke sina åsikter. Det sätt, på vilket han uppfattar och återger esoteriska fakta, blir hans ensak och ansvar. Men ingen esoteriker kan heller säga, att dessa fakta och ideer äro hans egna. Endast formuleringen är hans egen. På frågan, "vem har sagt det", har han, så som han formulerat saken, rätt att svara dessa obotliga auktoritetsjägare: "jag har sagt det". Ofrånkomliga löjet studsar mot hans osårbarhet.

²Vem har sagt det? Blavatsky? Ja, då var det rätt. Annars var det fel. Teosoferna borde besinna, att man med den metoden i alla tider förkastat sanningen och trott på lögnen.

³Esoterikern vägrar att svara på frågan, varifrån han fått kunskapen, och på frågorna, var det står och vem som sagt det. Han bekämpar detta slags auktoritetstro, som avkopplar förnuftet, förstärker omdömeslösheten och godtrogenheten, lättrogenheten.

⁴Antingen är det rätt eller är det fel. Det är vars och ens sak att avgöra, och envar får ansvara för vad den godtar eller förkastar. Ingen har rätt att uppträda som auktoritet, icke ens "gud själv".

⁵Livets mening är medvetenhetsutveckling för alla och envar. Har man väl insett vad det betyder, så inser man också, att envar har rätt till egen uppfattning och även bör skaffa sig en sådan.

6.18 Ockultisters fiktioner

¹Det finns ockultister av många slag och fler lära de komma att bli, som utnyttja den skenbart outrotliga vidskepelsen, att vad människan inbillar sig är av väsentlig betydelse för hennes "andliga" utveckling. Men det viktiga är icke hennes åsikter, som ju nästan aldrig överensstämmer med objektiva verkligheten. När människan under många inkarnationer visat sin orubbliga pålitlighet i tjänandet av evolutionen, i sin föresats att uppgå i enhetens allgemenskap, visat att de krafter hon förvärvar aldrig komma att brukas för egen del, så kan hon med hjälp av esoteriska vitaliseringsmetoder snabbt aktivera medvetenheten i sina högre emotionala och mentala molekylarslag och bli ett kausaljag. Resterande dåliga skörden hindrar ej, ty "kärleken utplånar karma". De prov hon får undergå (påfrestningar av olika slag intill bristningsgränsen, människors alla slag av hatyttringar, sjukdomar etc.) äro hållfasthetsprov, utvisande förvärvat kapacitet och soliditet, äro både prov och skörd.

²I ockult litteratur (den förtjänar icke beteckningen esoterisk, härtill är den alltför primitiv) kan man få läsa sådana djupsinnigheter som att "man bör döda begäret". Det är samma livsokunnighet, som kommer människorna att förstöra sin organism genom späckningar och allsköns flagellans. Höljerna äro de redskap jaget behöver för att utveckla sin fysiska, emotionala och mentala medvetenhet. De böra följaktligen få den bästa vård och metodiska skötsel. Det är genom begäret efter ägodelar, berömmelse, makt, nöjen etc., som människan gör nödvändiga erfarenheter och lär sig inse deras relativa värde. De ha sin betydelse på sin nivå. När individen utvecklats så, att han kan börja tänka själv och alltså påbörja själviniterade aktiveringen av sin mentalmedvetenhet, ersättas de till känslan och fantasien hörande emotionala intressena av mentala intressen. Det är under denna relativt långa övergångsperiod, som konflikt uppstår mellan emotionala och mentala intressen. Inser individen, att de emotionala motverka de mentala, så befriar han sig från de lägre för att kunna odla de högre. Man dödar icke begäret. Det ställes såsom drivkraft i mentalutvecklingens tjänst.

³Gentemot vissa ockultisters påstående, att bönen ej betyder något, räcker det med att påpeka, att varje medvetenhetsyttring har sin effekt. Att missriktade böner kunna ha skadlig inverkan på individen och förstärka hans egoism, är givet. Och att tankar stridande mot Lagen äro dålig sådd till dålig skörd, följer av sig självt. Mycken falsk auktoritetstro skulle övervunnits, ifall människorna bemödade sig om att tänka själva och icke tanklöst sade efter. Vi äro ansvariga för vad vi godtaga. Tron att man kan bli fri från ansvar genom att som Pilatus enligt sägnen "två sina händer", är ren vidskepelse.

⁴I och med att människan börjar tänka i överensstämmelse med verkligheten, få hennes tankar (energier) en helt annan effekt, vilken visar sig först och främst i hennes höljen och indirekt påverkar omgivningen. Hon får vara förberedd på överraskningar i många avseenden. I den ockulta litteraturen har detta felaktigt utlagts så, att ödes- och skördeinstanserna skulle träda i aktion och ta tillfället i akt att öka "avbetalningsbördan".

⁵Ockultisterna tyckas tro, att de i hierarkien kunna anlitas för besvarande av allsköns frågor och lösandet av människans problem. Stort misstag. De agera icke orakel. När individen blivit lärjunge, får han lära sig lösa sina egna problem men icke andras. Den utvägen är lyckligtvis stängd, ty annars skulle lärjungen snart dränkas i en flod av frågor från alla nyfikna. Lärjungen är icke en kanal till hierarkien utan är (som väl är) förpliktigad att tåga med det han fått veta. Han får icke stå till andras förfogande och rekvisition. Ingen tortyr kan framtvinga svar på frågor, ty lärjungen skulle genast berövas möjligheten besvara dem. Han blir i samma ögonblick ovetande, så den utvägen är lyckligtvis också stängd för satanisterna.

⁶Okunnigheten hör talas om "initiation" och vet naturligtvis genast allting om den företeelsen, därför att gissningar alltid träffa rätt, vilket betyder att alla äro allvetande om allt. Givetvis frodas dylikt fantasteri även inom de ockulta sekterna. Man häpnar över godtrogenheten och omdömeslösheten. Det bör kanske i detta sammanhang klargöras, att den, som godtar något på

“mästers” ord utan att efterpröva saken, ifall den ligger inom människans möjlighet att förstå, icke har någon minsta chans räkna på lärjungaskap. Planethierarkien har ingen användning för godtrogna.

⁷Planetarisk initiation är en process, som man redan har genomgått, när man bestått avlagda prov. Den, som självmant tränger sig fram, stupar ofelbart på dessa prov. Man har t.ex. avverkat helgonstadiet och förvärvat möjlighet till tillfällig kontakt med essentialvärldens lägsta slag av enhetsmedvetenhet (46:7) via kausalhöljets enhetscentrum. Prov intill bristningsgränsen i svåraste livssituationer genomgås. Ifall man därvid visat, att man förvärvat erforderliga egenskaper och förmågor, genomgår man en ritual (närmast motsvarande chockbehandling), som totalvitaliserar alla petaler i eter-, emotional- och mentalhöljernas solarplexuscentrum. Man har visat sig kompetent att rätt använda hithörande energier.

⁸I en av de många ockulta sekter, som tydligen tillkommit för att förvillan (om avsiktligt må lämnas därefter), kallas Morya för Morya–Maitreya. Men 44-jaget Morya (för övrigt snart nog 43-jag) tillhör första departementet. Maitreya är indiernas beteckning på bodhisattvan, blivande buddha och chef för andra departementet. Sådant dravel borde vara för grovt även för en ockult sekt.

⁹I en bok av Alarik Degerman (*Yoga utvecklar dolda krafter*) läser man om greven Saint Germain, att han under vidsträckta resor dels i Persien, dels i Indien lärt sig konsten att framställa diamanter etc., i den vanliga stilen. Vem lärde han det av och varför lärs det icke ut till andra? Alltid samma gamla okunniga prat om att de lärt av någon. Saint Germain var på den tiden (1700-talet) ett 45-jag och behövde verkligen icke lära något av andra, eftersom ett dylikt jag själv vet allt om allt i de mänskliga världarna. Det är dylika ovederhäftigheter, som avslöja dessa författares totala inkompetens i de esoteriska problemen de behandla.

¹⁰Ockultisterna ha olyckligtvis uppfattat indiska termen “karma” såsom en “vedergällningens” lag. Men god sådd ger icke dålig skörd. Man kanske skulle kunna åskådliggöra processen rent materiellt. Förstatriaden är omgiven av mentala och emotionala atomer (skandhas), vilka medfölja vid inkarnation. Dessa atomer äro resultat av individens medvetenhetsyttringar (ord, handlingar) i de olika världarna. De äro skördelagens verktyg. När individen “skördar”, lösgöras de från triaden och detta (införlivande och frigörelse) pågår genom alla inkarnationerna, tills individen i sin sista inkarnation såsom människa är helt fri från “pånänet” och därmed “skuldfri”. Det hela kan uppfattas såsom en mekanisk process, en automatisk utlösning av verksamma krafter. Denna beskrivning är naturligtvis ytterligt primitiv, men kan ge schematisk antydning om själva processen. Det finns ingen möjlighet till godtycke, ingen undanflykt och ingen “nåd”. Lag är lag. Individen kan eliminera de dåliga skandhaatomerna genom goda medvetenhetsyttringar (ord, gärningar) eller i varje fall försvaga energien vid utlösningen. Det kan tilläggas, att ingen annan än han själv kan göra detta. Det teologerna misstolkat såsom “ställföreträdande offergärningen” kan avse endast den “kollektiva skörden”, icke den individuella (den kollektiva vi alla äro delägare i genom vår gruppmedlemskap och varit frivilliga eller ofrivilliga deltagande i gruppens insatser på gott och ont).

¹¹Ockultisterna tala om “karma” som om den vore enda livslagen. Människan handlar mot icke endast den lagen utan även mot alla andra livslagar dagligen och med ofrånkomlig påföljd. Det skadar ej med ett genomgripande omtänkande även ifråga om primitiva uppfattningen om “karmalagen”. Många, som behandlat den lagen och dess verkningar in i minsta detalj, ha (enligt planethierarkiens åsikt) uppträtt som veritabla “karmas herrar”, utdelat belöning och straff i otal avseenden.

¹²Givetvis böra vi söka fatta skördelagen men samtidigt klargöra, att vårt vetande är alldeles för bristfälligt för att vi ska ha någon som helst logisk rätt att i enskilda fallet avgöra, vilken lag som tillämpas. Livet är icke så enkelt, att det endast finns en enda lag. Så snart ockultisterna få tag på ett nytt faktum, börjar fantasien att spekulera och sätta in detta faktum i alla tänkbara,

felaktiga sammanhang. Undra sedan på att ockultismen råkar i vanrykte. I själva verket äro ockultisterna lika mycket offer för sina spekulationer som exoteristerna, endast inom andra områden.

¹³Påståendet i ockulta litteraturen, att människan i sitt emotionalhölje under sömnen fjantar omkring i emotionalvärlden, är en sanning med mycket stor modifikation. Det kan kanske gälla för lärjungar till planethierarkien men icke för vanliga dödliga, som icke kunna finna sig tillrätta i denna värld och alltså icke kunna uträtta något förnuftigt, icke lära något. Att kunna identifiera de fysiska naturformernas emotionala motsvarighet förutsätter under fysisk existens förvärvad emotional objektiv medvetenhet. Ifall hon blir emotionalt väckt, så blir det bara lika meningslöst sladder med alla lika desorienterade i denna sfär som i fysiska världen, vanligtvis ännu giftigare. Hon kan skatta sig lycklig, om hon slipper bli väckt och så ännu mera dålig sådd.

¹⁴Grunden till de flesta ockultisters misstag är, att de äro övertygade om, att deras infall, hugskott äro riktiga, att de kunna bedöma vad de skåda i "inre världen", att de kunna bedöma riktigheten av sina ockulta upplevelser. De böra ha klart för sig, att endast ett kausaljag icke behöver missta sig. Men i regel är det lönlöst att söka påpeka detta för dem.

¹⁵Enda säkra grunden är ett välordnat system av fakta. Saknas fakta, så vet man ej, vad man än tror.

6.19 Ockultisters spekulationer

¹Tyvärre har skenbart outrotliga tendensen till spekulationer utan tillräckliga fakta grasserat även i ockultismen, som riskerar att urarta i samma spekulationsraseri, som alltid varit utmärkande för alla slags filosofi och teologi.

²Ännu tycks man icke förstått, att kunskapen är oåtkomlig för mänskligt intellekt, att kunskap kan förvärvas endast i femte naturriket, att man icke får sammanblanda vetenskapens hypoteser med esoteriska fakta från planethierarkien.

³Varken filosofi eller vetenskap eller mystik (kristlig mysticism, muslimsk sufism, indisk yoga, som till sin natur äro subjektivistisk spekulation) kommer någonsin att kunna lösa kunskapsproblemet. Detta är ett esoteriskt axiom, för övrigt självklart för alla hylozoiker.

⁴Att allt vad filosofi heter (mänsklig fantasispekulation, hur logisk som helst) också är bevis på riktigheten av detta axiom, torde många miljoner redan ha insett. Och det är ju alltid ett glädjande tecken på ökat sunt förnuft och minskat spekulationsraseri.

⁵Men man har därför ingalunda kommit till insikt om människans oförmåga att lösa överfysiska problemen. Det finns helt enkelt intet överfysiskt, som förstajaget kan veta något om. Medvetenhetsaspekten och överfysiska materieaspekten, för att icke tala om rörelseaspekten, äro problem för andrajagen, icke förstajagen. Ockultisterna må ha godtagit esoteriken. Men de kunna icke använda den till annat än att befria sig från exoteriken och få förklaring på eljest oförklarliga företeelser. Därmed få de låta sig nöja. De borde lärt sig, att spekulation icke överensstämmer med verkligheten. Icke en gång ockultisterna ha en aning om hur livsokunniga de äro, och deras omdömen äro i regel felaktiga till 99 procent. Tillvaron är icke så enkel som de inbilla sig.

⁶Det visar sig alltmer nödvändigt att skilja på ockultism och esoterik. Till ockultismen räknas alltså all den litteratur, som utgör en blandning av esoteriska fakta och exoteriska hypoteser eller vari författarna tillåtit sig komma med egna spekulationer. Beteckningen esoterisk bör förbehållas de arbeten, som uteslutande innehålla fakta från planethierarkien.

⁷När efter år 1875 kunskapen om verkligheten (om överfysiska världar etc.) fick publiceras och därmed bli tillgänglig för alla, började en rad författare, som hade endast högst ofullständig kännedom om hithörande fakta, att förklara för allmänheten, vad det rörde sig om. Utan tillräcklig kunskap och insikt började man uttolka de esoteriska skrifterna och deras symboler. Och så fick man alla dessa kvasialster, som i vissa delar voro felaktiga, i vissa missvisande, i vissa alldeles otillräckliga. Man har lyckats komma över några esoteriska fakta, och genast börjar den skenbart

outrotliga tendensen att tro sig kunna tänka i överensstämmelse med verkligheten att göra sig gällande.

⁸Den, som väntat sig, att åtminstone de s.k. ockultisterna skulle lärt sig av teologiens och filosofiens fiasko och av vetenskapens felaktigt tillämpade, dogmatiserade hypotesmetod, att sluta upp med idiotiserande spekulationsraseriet och nöja sig med de fakta planethierarkien tillhandahåller, har ånyo fått bekräftelse på att det icke räcker med att påvisa absurditeterna. Den, som icke nått högre mentala nivåer, kan helt enkelt icke lära sådant, som tillhör dessa högre.

⁹Liksom varenda filosof och religiös tror sig om att begripa verkligheten och tror på sina infalls och hugskotts riktighet, så är även fallet med alla, som numera börja spekulera med esoteriska fakta. Och så har man fått och kommer att få allt fler ockulta sekter. Det är att förutse, att vi inom några decennier ha fler ockulta sekter än de tusentals religiösa, som tro på sina spekulationer. Fantasterna konstruera nya tanke-system med de nya fakta från planethierarkien, som undan för undan bli offentliggjorda. De hittillsvarande avslöja sin okunnighet med att visa sig vara aningslösa om planethierarkiens existens. Men det blir snart ändrat. Nya system ska se dagen och spekulanterna åberopa sig på sin bekantskap med allsköns "mästare". Ty spekulera måste man, och inbilskheten och tilltron till egna infall är outrotlig. Och den klärvoajante får sina fantasier bekräftade i emotionalvärlden och möter där sina mästare.

¹⁰Gentemot allt dylikt måste bestämt hävdas, att endast kausaljag eller högre jag äga möjlighet konstatera esoteriska fakta eller studera förflutna inkarnationer. I emotionalvärlden är allting illusoriskt. Klärvoajanter eller "andar", som inhämta sitt vetande i akashakrönikan, upplysa bl.a. om folks föregående inkarnationer. Samtliga dylika uppgifter ha visat sig vara misstag.

¹¹Det är vidunderligt faktum, att människorna ha oändligt mycket lättare att godtaga lögn än sanning. Det är fråga om två olika slag av vibrationer. De, som överensstämmer med verkligheten, dels tillhöra en "högre oktav", dels äro idel harmoni. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium sakna folk sinne för detta högre och harmoniska.

¹²Ifråga om nya esoteriska fakta gör sig esoterikern ständigt frågan: hur skall detta missuppfattas och vad för nya fantasier skall det ge upphov till? Ty att det blir på något sätt förvrängt, misstolkat och insatt i fel sammanhang, visar erfarenheten att man måste räkna med. Esoterikern och ockultisten tala olika språk.

¹³Esoterikern godtar inga andra uppgifter om det överfysiska än fakta från planethierarkien och i vår tid inga andra än dem från planethierarkiens sekreterare 45-jaget D.K.

6.20 Ockultisters terminologi

¹När man tar del av dagens ockulta litteratur med dess valhänta försök att redogöra för överfysiska företeelser, inser man snart, att alltsammans behöver skrivas om och framställas på enklare och begripligare sätt.

²Det finns mycket i högre världar, som ej kan förklaras i lägre. De, som försökt sig på saken, ha endast vållat begreppsförvirring och ohjälpliga missförstånd. De esoteriska skrifterna erbjuda många exempel härpå. Men det finns också ofantligt mycket, som skulle kunna gjorts begripligt men som fördärvats av inkompetensen och som förmodligen kommer att spöka ännu hundratals år framåt.

³Det beklagliga med de ockulta sekternas föreställningsvärld är, att de fundamentala begreppen aldrig fått erforderlig logisk behandling och aldrig klara definitioner.

⁴De använda gammal terminologi med oundviklig begreppsförvirring som följd. Frågan, vad man menar med t.ex. "själ" etc., kan ej besvaras, därför att man aldrig menat något som helst i överensstämmelse med verkligheten. Det enda förnuftiga vi kunna göra är att definitivt stryka alla dessa gamla ord ur vår ordbok och införa helt nya beteckningar. Annars kommer det alltid att bli begreppsförvirring i något avseende.

⁵Skall det lyckas esoterikerna att vinna den i västerländsk logik och vetenskap skolade

intelligentian, blir detta nödvändigt. Man måste klart hålla isär de tre verklighetsaspekterna, jaget i triadhöljet, i kausalhöljet, i första- och i andratriaden, hålla isär inkarnationshöljerna, kausalhöljet, jaget och Augoeides, bland mycket annat. Det råder en hopplös begreppsförvirring i dessa avseenden. Det vet den bäst som försökt orientera sig i denna djungel av oklara föreställningar. Som det nu är, måste den, som framför allt kräver klarhet, använda en stor del av sin inkarnation härför. Det är ett orimligt tillstånd för andra än mystikerna, som trivas i sådan oklarhet.

6.21 Esoteriskt och exoteriskt

¹Vad som mest skadat esoteriken är detta kvasi, som fås vid sammanblandningen av fikcionalism (filosofi och vetenskap) med esoterik.

²En hel del ockulta sekter söka imponera på omdömeslösheten genom att redovisa forskningens nyare rön i samband med sina fantasispekulationer. Beklämmande verkar det, när man hör allsköns ockultister röra sig med filosofiska subjektivismens vanföreställningar.

³Det är betecknande för omdömeslösheten inom de ockulta sekterna, att de icke kunna inse den enorma skillnaden mellan esoterik och exoterik utan sammanblanda båda till ett ohjälpligt kvasi.

⁴Det måste tydligen klargöras och detta en gång för alla, att esoterik och exoterik sakna varje beröringspunkt. Esoterik är sådan kunskap, som mänskligheten aldrig blir i stånd att själv uppnå genom egen forskning. Esoterik är andrajagets kunskap, icke förstajagets. Varje sammanblandning av esoterik och vetenskap är otillåten och kan endast bli kvasi, just sådant sammelsurium vi fått i de ockulta sekterna och som avskräckt tänkande människor från att ens undersöka esoteriken.

⁵Man får hoppas, att snart kunna slippa använda beteckningen esoterik, som har någon bismak av sekterism, då den tvärtom avser verklighetssynen på tillvaron. Men det är svårt befria folk från tillägnade fiktionssystem och få dem att undersöka hylozoiken för att upptäcka, hur mycket i tillvaron som genom den får sin enklaste, enda förnuftiga förklaring, man skulle kunna säga omedelbara, självklara betydelse.

6.22 Ockultisters illusioner

¹Mänskligheten har av planethierarkien fått mottaga en mängd fakta om verkligheten. Men man har icke nöjt sig med att sätta dessa i system utan fördärvat alltsammans genom egna gissningar.

²Betecknande för omdömeslösheten är tilltron till riktigheten av egna antaganden. Särskilt fatal blir denna tilltro ifråga om lärjungaskapet. Bara därför att ockultisterna fått ett ännu "primitivt" system, tro de att de begripa allt. Bara därför att de fått några enkla fakta, tro de att de äro färdiga och sitta och vänta på att bli invigda i hierarkien och förvåna sig över att de icke bli rätt uppskattade eller "upptäckta".

³Ockultister av olika slag tycka sig ofta märkvärdiga på grund av undfånget ockult vetande. De tro sig vara långt före övriga mänskligheten på grund av enbart detta. Ett stort misstag. Det finns många religiösa människor, som arbeta för allas väl; många vetenskapsmän, som förkasta allt som icke kan bevisas men tjäna genom hängivet arbete för vetenskapen; många finansmän, som äro aningslösa om allt överfysiskt men betrakta förmögenhet som ett förpliktande arv att förvalta för hindrande av arbetslöshet etc. Dessa äro ofta betydligt längre komna än ockultister, som frossa i sitt vetande utan att därmed gagna någon.

⁴Allt fler komma underfund med att esoteriken är enda hållbara arbetshypotesen. Och vad göra då de, som kommit till den insikten? De behålla sitt vetande, sin insikt för sig själva istället för att sprida kännedom om den. Kunskapen är nu så allmän, att de icke längre riskera bli betraktade såsom "knasiga". I stället njuta de av sina ständigt vidgade perspektiv och känna sig mycket belåtna. De njuta av sin insikt. De beklaga kanske sin oförmåga att "göra något åt saken" för

andra. Eller de leva i en fantasivärld och drömma om att en vacker dag utföra något stort. Eller de sluta sig samman i en grupp, där de träffa likasinnade, eller bilda en organisation, som är lika arbetsoduglig som envar för sig. De äro drönare i livets bikupa.

⁵Värsst äro de fanatiker, som tro sig särskilt utvalda och färdiga, därför att de blivit vegetarianer och celibatörer och avstå från sådant, som lärjungar måste avstå. Men därmed blir man icke lärjunge, kommer icke ens längre fram på vägen till lärjungaskapet. Det gör man endast genom strävan till enhet och förvärv av sunt förnuft. Man kan icke hoppa över något utvecklingsstadium. De flesta fanatiker, som tro sig färdiga, befinna sig med allt sitt esoteriska vetande fortfarande på civilisationsstadiet.

⁶Kunskap är energi, och det är mycket lätt för nybörjaren att förlora balansen och bli övermaga och stollig och tro sig om att begripa och kunna bedöma allt. Det är en så vanlig företeelse, att undantagen bevisa, att detta betyder en "mogen själ", som inser sin både relativa okunnighet och oförmåga. Ju mer vi förstå, desto mer förstå vi, hur litet vi förstå och detsamma gäller förmågan att förverkliga. Återigen en fråga om utvecklingsstadium.

⁷Vilja vi snabbt utvecklas, vilja vi snabbt förvärva erforderliga egenskaper och förmågor, låt oss då leva för att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten, förverkliga i livet det universella broderskapet, kärlek till allt levande, möta envar på dens nivå och sluta med att pracka visdom på dem, som sakna möjlighet att förstå! Genom att bli enkla, naturliga, anspråkslösa människor och icke inbilla oss vara något särskilt eller märkvärdigt bevisa vi, att vi icke äro offer för illusioner. "Självförverkligandet" är en process, som försiggår i det omedvetna, när man gör så gott man kan utan ivrig förväntan på att få se något resultat. Vi ha många inkarnationer kvar till lärjungaskapet, och först när vi äro där få vi veta vad vi ska äta och avstå ifrån. Till dess göra vi klokast i att följa de allmänna hälsoregler, som allmänna erfarenheten visat vara förnuftiga. Det är viktigare att odla beundran, tillgivenhet och deltagande, att utveckla omdömesförmågan, än att bli vegetarian.

⁸Och så till sist. Endast kausaljag kunna rätt bedöma företeelserna i emotionala och mentala världarna. Ockulta förmågor förvärvade dessförinnan gagna icke vare sig en själv eller andra, vad än ockultisterna tro, men risken för ohjälplig förvillelse är mycket stor.

6.23 Sektväsendets illusioner

¹Vetenskapsmännen fordra matematisk exakthet och filosoferna klarhet (entydighet) och motsägelöshet. Allt annat betraktas som kvasi. Och det har varit felet med ockultisternas framställningar i alla sekterna. Redan det, att det finns "sekte" (olika "hypoteser"), visar på fundamentala brister i uppfattningen av verkligheten, det må gälla religion, filosofi eller vetenskap och alldeles särskilt ockultism.

²Splittring och sektväsen är ofelbara beviset på att kunskap saknas, att alla ha fel. Ty om verkliga kunskapen om verkligheten kan aldrig råda olika uppfattning. Sanningen är en och kan icke vrängas.

³Det måste bestämt hävdas, att inga dylika sekter behövas. Allt vad sektväsen heter innebär söndring, uteslutning, exklusivitet, som motverkar fria kunskapsutbytet mellan människorna. Ingen sekt, intet samfund, ingen religion har patent på sanningen. Så snart det bildas en sekt, går det förlorat som man vill ge mänskligheten. Esoteriken är frigiven, och ingen må försöka ånyo begränsa den eller förfuska den genom uppblandning med nya fiktioner. Sekter motverka sanningen. Det äro alla religioner och samfund bevis på. Samfund urarta och bli förr eller senare självändamål, varigenom de motverka sitt ändamål, såvida detta icke är att motarbeta sanningen, vilket samtliga omedvetet, somliga tyvärr medvetet, medverka till. Upplös alla samfund och bli fria, av samfund oberoende människor! Utfinn sättet till fri gemenskap!

6.24 Klärvoajans

¹Hur ska människorna kunna veta något om överfysiska världar, när de sakna förmåga att konstatera dessas existens? Därtill fordras objektiv medvetenhet. Det är med vårt fysiska förstånd, vår förmåga av fysisk objektiv medvetenhet, vi kunna undersöka fysiska materien och dess materieförmer. Det vore lämpligt att definiera förstånd såsom förmåga av objektiv medvetenhet. Man skulle då kunna tala om fysiskt förstånd, mentalt förstånd, kausalt förstånd etc.

²Den för normalindividen med hans "fem sinnen" förnimbara objektiva världen är endast tre sjundedelar av fysiska världen, 49:5-7. De, som lyckas förvärva emotional objektiv medvetenhet (emotionalt förstånd), kunna på sin höjd iakttaga fyra sjundedelar av emotionalmaterien (48:4-7). Det betyder, att de vid betraktande av emotionalväsen se endast de materieslag, som innehålla de lägre egenskaperna, varför deras bedömning alltid måste bli undervärdering av individen.

³Eftersom tilltagsna klärvoajanter framträda med orimliga anspråk på auktoritet, må en gång för alla hävdas, att högsta slag av medvetenhet möjlig för en människa är subjektiv kausalmedvetenhet och lägre grad av subjektiv essentialmedvetenhet. Detta förutsätter emellertid (medvetet eller omedvetet) lärjungaskap till planethierarkien.

⁴Människorna kunna vara objektivt medvetna endast i fysiska och emotionala världarna. Ingen människa kan på egen hand förvärva högre slags objektiv medvetenhet än emotional klärvoajans. De, som påstå något annat, äro självbedragna. Detta är ett viktigt faktum, som det gäller att ha i minnet, när man skall bedöma de profeter, som uppträda med anspråk på att vara vägvisare för mänskligheten. Såsom klärvoajanter äro de offer för sin emotionala objektiva medvetenhet. Det finns många sådana; de internationellt mest kända äro Swedenborg, Steiner, Ramakrishna och i Skandinavien Martinus. Det är viktigt, att den saken blir definitivt fastslagen, ty i framtiden ha vi att motse alltfler profeter av detta slag.

⁵Många, som fått särskilda ockulta förmögenheter, anse sig speciellt utvalda och äro ivriga att utveckla dessa för att använda dem. Det lönar sig sällan att säga dem, att förmågor, som icke höra till deras egentliga utvecklingsnivå, äro för tidigt vaknade och i regel medföra obotliga illusioner och fiktioner. Individen bör vänta med att utveckla speciella förmågor, tills han förvärvat kausal objektiv medvetenhet. Innan dess bli klärvoajans av alla slag genomgående misstolkad och alla "onormala" förmågor endast vilseledande, ifall de uppmärksammas och användas. Detta kan icke sägas för ofta och förefaller omöjligt att fatta.

⁶För normalindividen kan det icke finnas någon annan verklighet än synliga världens fysiska materia, energiföreteelser och medvetenhet, som uppfattar materie- och rörelseaspekterna. För esoterikern finns det en hel serie materievärldar av allt högre slag. Men det finns ingen möjlighet för den med emotional eller mental klärvoajans utrustade, utan alldeles speciell esoterisk utbildning, att objektivt utforska dessa materiella världar och skilja på de olika slagen av "verkligheter" i emotionalvärlden och mentalvärlden. Och detta därför, att materien i dessa världar automatiskt påverkas av medvetenhetsaktiviteten och oerhört snabbt omformas av denna, så att den oskolade omöjligt kan avgöra, om det han ser är en produkt av hans egen fantasi eller har bestående verklighet. Det betyder, att dessa förstånd visserligen kunna konstatera, att det finns en emotionalvärld och en mentalvärld, men att deras iakttagelser i övrigt icke utan vidare äro tillförlitliga. Endast fysiska världen och kausalvärlden äro i det hänseendet verklighetsvärldar. I de två mellanliggande världarna kan endast ett kausaljag konstatera, vad som är av bestående beskaffenhet. Detta har sagts så många gånger förut men kan tydligen icke sägas för ofta.

⁷Mänskligheten har gång på gång varnats för att söka förvärva högre slags förstånd eller objektiv medvetenhet (fysisk-eterisk, emotional och mental).

⁸Emotional och mental objektiv medvetenhet ger ingen annan kunskap än att dessa världar existera. Allt annat missförstås, förstärker endast de emotionala illusionerna och de mentala fiktionerna. Det finns ingen kunskap om tillvaron att hämta i dessa världar, endast missuppfattningar av dessa världars verkliga innehåll. Först kausal objektiv medvetenhet ger

verklig kunskap om överfysisk verklighet, emedan allt man ser i denna värld är idel verklighet, inga tankeformer av kausalväsen. Materieformerna i världarna 48 och 47:4-7 äro skapelser av världarnas invånare.

⁹Man skulle tycka, att fysisk-eteriskt förstånd (fysisk-eterisk objektiv medvetenhet, förmåga se genom väggar etc.) icke kan skada. Men man ser endast vad man redan vet, ty det är vetandet, som är förutsättning för tolkning av vad man ser. Okunnighetens tolkningar äro felaktiga. Dessutom sår den människan mycket dålig sådd till skörd en gång, som missbrukar dylika förmågor (exempelvis genom nyfiket spioneri, skvaller etc.). I alla händelser är det viktigt, att den som fått förmågan också förvärvat förmågan att tåga och övervunnit nyfikenheten. Ty spioneri av samtliga slag (förhålligade i detektivromaner) medför mycket dålig sådd. Vi behöva icke "skipa rättvisa", kunna det icke heller. Den stora Lagen tillser, att all sådd skördas till sista kornet, all sådd i tankar, känslor, ord och gärningar, hur många inkarnationer det än skall taga, tills allt är slutskördat. Den människa, som vill spela rollen av straffande försyn, begår en fatal livsdumhet.

¹⁰Den s.k. klärvoajansen kan aldrig vara annat än emotional klärvoajans. Mental klärvoajans förvärvas samtidigt med kausal objektiv medvetenhet (47:3). Flera 45-jag ha enstämigt förklarat, att emotional klärvoajans endast kan vilseleda. Samtliga företeelser i emotionalvärlden förvillra och desorientera. Samtliga "lärare" i denna värld äro självbedragna. Typiska offer för denna ofrånkomliga illusivitet äro Swedenborg, Steiner, Martinus och alla slags yogier.

¹¹Klärvoajanter à la Swedenborg, Ramakrishna, Steiner, Martinus etc. se verkligen vad de påstått sig se och måste tro på vad de se. Deras vittnesbörd är sant. Men de sakna möjligheten bedöma verklighetshalten av vad de se. Alla ha de också olika uppfattning av verkligheten.

¹²Det är mycket betecknande för den okunniga tilltagsenheten, att alla klärvoajanter tro sig om att förstå allt de se och kunna tyda alla företeelser rätt. Förstå de då icke, att de inträda i en annan totalt utforskad värld, som de icke kunna veta något om och vars invånare äro ännu mer desorienterade än mänskligheten i fysiska världen?

¹³Esoterikern har icke en tanke på att förvärva klärvoajans (emotional objektiv medvetenhet), ty i emotionalvärlden finns ingen möjlighet förvärva kunskap, utan allt är illusivt. Esoterikern konstaterar fakta men tror ingenting, söker icke förklara någonting, tyder ingenting, utan väntar tills han förvärvat esoterisk kunskap om denna verklighet. Först när alla fakta om dessa företeelser erhållits från planethierarkien, anser han sig kompetent att bedöma. Detta har sagts så många gånger från "högsta ort", att det borde räcka. Alltså: godtag ingenting, som kommer från emotionalvärlden och dess invånare. De äro totalt desorienterade och veta ingenting om livet. Vad de själva upplevat och tro sig veta är idel illusionism.

¹⁴Planethierarkien har klart sagt ifrån, att de, som idka mediumska, syssla med klärvoajans, leva i emotionalvärlden och intressera sig för problem i den världen, icke äro lärjungar till planethierarkien och icke heller ha någon som helst utsikt att bli det. Allt i emotionalvärlden är enbart förstajagets företag utan möjlighet till kontakt med kausalmedvetenheten och därför utan möjlighet till befrielse från emotionala illusioner. Emotionalvärlden är svarta logens speciella sfär, och där härskar den suveränt. Detta har sagts så många gånger förut på många olika sätt. I emotionalvärlden förvärvas inga egenskaper och förmågor, ingen insikt och förståelse, ingen kunskap om verkligheten eller förflutna skeendet. Alla i denna värld äro offer för sin egen okunnighet. Det finns ingen möjlighet för dem i emotionalvärlden att inse sin kunskaps illusivitet, ty den är bländande och förblindande.

¹⁵Med "självvärda skådare" menas sådana med emotional objektiv medvetenhet, emotionalt förstånd (emotional klärvoajans), vilka icke åtnjuter undervisning av någon i femte naturriket. I dylik undervisning erfordras först och främst kunskap om de olika materielagen (involverings- och involutionsmaterien) och hithörande molekylarslag. Därefter får lärjungen noggrant följa en lång serie experiment och, när läraren övertygat sig om att han teoretiskt fattat saken, under lärarens överinseende själv företaga experimenten, tills han kan utföra dem felfritt. Denna

undervisning och dessa experiment företagas i emotionalvärlden. Vid dylika tillfällen forma 45-jagen ett tillfälligt emotionalhölje, vilket de annars av princip aldrig göra och detta av det enkla skälet, att det finns kopior av dem, som folk förväxla med sina lärare ("mästare") och missförstå, dyrka och misstolka. Alla varnas. D.K. säger, att det finns en förvillande emotionalform av honom, som han själv icke format, aldrig använder och som icke på något sätt står i förbindelse med honom: "Den återger på intelligent sätt vad jag skrivit i mina böcker och lärjungarna lärt och begrundat. Deras dyrkan av mig har format 'statyen' och den vitaliseras dagligen av alla mina läsare. Risken finns, att en svart magier kan använda den för att på omärkligt sätt vilseleda och förvirra. Vägra att lyssna på den!"

¹⁶Ingen från planethierarkien vistas i emotionalvärlden. Men den är full av alla kända historiska gestalter och alla gudar och gudinnor. Alla tillbedjare finna sin gud, som de själva format i emotionalmaterien. Det är givetvis för dem ofelbart bevis på dessa gudars existens. Att "gudarna" aldrig kunna förkunna annat än som redan finns i de "heliga skrifterna", att de äro sina egna ekon, inse aldrig de troende. De nya fakta de förkunna äro de fakta, som mänskliga fantasien i fortsättningen begåvat dem med.

¹⁷Men eftersom det alltid kommer att finnas nya sektstiftare och profeter, så kommer antalet av dessa att öka. Det betecknande för dem alla är att samtliga säga något annat. Envar har sin lära om tillvaron i överensstämmelse med sin emotionalfantasis produkter.

¹⁸Det måste definitivt hävdas, att ingen i emotionalvärlden kan äga annan kunskap om verkligheten än den han fått från planethierarkien genom dess esoteriska arbete i fysiska världen. Att detta för alla tider orubbliga faktum på god tro motsäges av självutnämnda ledare i både fysiska och emotionala världarna, är givet. De ha fel. Sådana ledare kunna endast verka desorienterande. Det ha de alltid gjort och komma alltid att göra. Det finns ingen annan verklig kunskap om verkligheten än den vi få från planethierarkien. Det finns ännu fler ledare i emotionala än i fysiska världen. Esoterikern får lära sig att icke låta sig ledas av dem.

¹⁹Vetenskapen om emotionalvärlden är ännu icke publicerad. Till dess så sker kan man endast råda dem, som vilja lyssna till råd, att icke syssla med hithörande problem. Det blir bara misstag. Samtliga klärvoajanter måste misstaga sig om allt väsentligt.

²⁰Det högre emotionala, mystikerstadiet, ger ingen kunskap om verkligheten. Dess betydelse ligger i att det möjliggör förvärv av attraktionens egenskaper och förmågor, förutsättningen för förvärv av enhetsmedvetenheten (46), av essentiala intuitionen (den "psykologiska" förståelsen för människor och allt levande). Allt som tillhör repulsion avskär från möjlighet att förstå.

²¹Vi ha genom planethierarkien och alltså med dess speciella tillåtelse (och i särskild avsikt) fått veta namnen på några få historiska personligheters föregående inkarnationer eller att de varit invigda i esoterisk kunskapsorden. Det har satt fantasien i rörelse på allsköns ockultister, som tro sig om att veta vad de själva eller andra varit i föregående liv.

²²Det måste tydligen eftertryckligt framhållas, att endast kausaljag kunna avgöra individernas föregående inkarnationer. För att se förflutna liv så som de verkligen varit måste man ha kausal objektiv medvetenhet, ty först i platonska idévärlden, kausalvärlden, kan man studera det förflutna. Inga lägre slag av medvetenhet ge kunskap om verkligheten. Sedan må auktoriteter av alla de slag hävda motsatsen. Icke nog därmed. Ingen "invigd" skulle någonsin skvallra om dylikt och tillgodose hyeneinstinkten, eftersom han är bunden av sitt tysthetslöfte. Vi ha icke ringaste nytta få veta vad vi en gång varit. Det är tvärtom en sak vi fått glömma, därför att det är bäst för oss.

²³Med kännedom om den otroliga mänskliga inbilskheten och det därav följande om än omedvetna självbedrägeriet måste man varna för kommande kvasiokkultism. Få folk veta att kausaljaget kan studera sina föregående inkarnationer, så komma många att inbilla sig vara kausaljag. Ty studera sina föregående inkarnationer tro de sig kunna göra. Det måste bestämt hävdas, att de äro offer för egna illusioner, konstaterade i emotionalvärldens klotminne. Allt vad

mänsklig fantasi omedvetet kan producera finns där, och offren för dessa illusioner äro fast övertygade om sina upplevelsers bestående verklighet. När en Swedenborg, en Steiner, ett otal rajayogier bli offer för företeelserna i denna illusionernas värld, så kan man vänta sig det värsta ifråga om kommande villfarelser.

²⁴Allteftersom esoteriken blir allmänt känd, komma alltfler klärvoajanter och andra slags fantaster att sprida sina missuppfattningar och okritiskt folk att sprida dylika till förfång för den enda äkta esoteriken, planethierarkiens fakta. Endast de uppgifter, som utlämnas genom planethierarkiens sekreterare D.K., böra alltså anses vederhäftiga. Det finns också alltför många, som ha intresse av att vålla förvirring bland dem, som annars skulle studera esoterik, för att misskreditera denna överfysiska kunskap, den enda sanna. Varningen skulle icke behövas, ifall folk ägde förmåga avgöra vad som är verkliga fakta. Men det har visat sig, att ingen, som ej är lärjunge till hierarkien, äger erforderliga förutsättningarna härför.

6.25 “Kosmisk medvetenhet”

¹Allt fler klärvoajanter fabla om “kosmisk medvetenhet”, och alltfler ockulta sekter ha också lagt sig till med samma beteckning. Många ockultister mena därmed överfysisk medvetenhet. De äro ovetande om att 43-jagen förvärva kosmisk medvetenhet, när de avslutat sin utveckling i solsystemets sjätte naturrike. Ingen inom planet- eller solsystemvärldarna (43–49) kan förvärva kosmisk medvetenhet, som börjar med 42-medvetenhet. Det finns 42 olika slag av kosmisk medvetenhet.

²Den, som förvärvat kosmisk medvetenhet, har automatiskt antingen lämnat solsystemet eller ingått i planetregeringen. Ingen människa kan förvärva mer än fysisk, emotional, mental och på sin höjd kausal medvetenhet. Medvetenheten är knuten till visst slags materia, visst slags materiehölje för monaden. Och ingen människa har högre hölje än kausalhöljet. Det högsta en människa på egen hand kan förvärva är högsta slags mental medvetenhet (47:4). Såsom lärjunge till planethierarkien kan hon bli ett kausaljag (47:1-3). Men därmed har hon blivit mer än människa. Icke ens de högsta i svarta logen kunna bli kausaljag. De nå aldrig över 47:4. För att bli kausaljag måste man kunna överflytta monaden från förstatriadens mentalmolekyl till andra-triadens mentalatom. Och de svarta ha avskurit förbindelsen till andratriaden.

³Vid inträdet i värld 46 förvärvar individen gemensamhetsmedvetenhet av lägsta slag och därmed förmåga att identifiera sin jagmedvetenhet med alla väsen i samtliga lägre världar och i de fyra lägsta naturrikerna. Man kan säga, att essentialmedvetenheten är lägsta slag av kosmiska totalmedvetenheten, som individen kan bli självmedveten om. Men detta är icke detsamma som “kosmisk” medvetenhet. Ingen i hela kosmos kan bli medveten om eller medveten i ett högre slag av medvetenhet än han själv förvärvat. Man blir medveten i samtliga lägre men aldrig i något högre slag. Ett 46-jag kan alltså icke identifiera sin medvetenhet med ett 45-jags. Den förblir absolut oåtkomlig.

⁴Ingen människa kan förvärva kosmisk medvetenhet. Individen måste dessförinnan ha lämnat människoriket och blivit både andrajag och tredjejag. Framför allt får han icke vara okunnig om planethierarkien och planetregeringen. Det finns många andra igenkänningstecken, som icke böra omnämnas för att icke ge charlataner tillfällen att bedraga med sina knep. Men ett alldeles ofelbart tecken, som tar död på alla “magiska bröder” är, att den invigde icke vittnar om sig själv. Den som gör detta är icke invigd. Den invigde har definitivt “inträtt i tystnaden” beträffande allt, som icke definitivt blivit allas egendom. De sekter, som utlova kunskap om hemligheter, äro i bästa fall självbedragna bedragare.

⁵En människa kan förvärva fysisk-eterisk och emotional objektiv medvetenhet men icke mental objektiv medvetenhet såsom människa. Mental “klärvoajans” kan alltså förvärvas först av ett kausaljag. Den som insett detta kan också avgöra vederhäftigheten i de anspråk på allvetenhet (av något slag), som mänskligheten i framtiden kommer att få höra från allsköns klärvoajanter. De äro

alla offer för sin emotionala objektiva medvetenhet. Det gällde också beträffande Swedenborg, Steiner, Ramakrishna och alla indiska yogier. De kunde berätta vad de sågo och upplevde i de emotionala regionerna. Men därmed följer icke förmågan att rätt tolka verklighetshalten av vad de se. Och detta kunna de omöjligt inse. De tro på vad de se. Och de okunniga lita på sina profeter, som ju bevisligen äro hederliga och uppriktiga och endast säga sanningen.

⁶Martinus, en av dessa klärvoajanter, som tror på vad han ser, påstår sig ha förvärvat "kosmisk medvetenhet". Av det ovan sagda torde framgå det orimliga i detta. Utan esoterisk kunskap blir den klärvoajante ofelbart offer för detta slags objektiva medvetenhet.

⁷Folk höra talas om "kosmisk medvetenhet" och vilja bums förvärva sådan, "ty det har ju Martinus gjort". Att denne är offer för sin emotionala klärvoajans, fattar varken han själv eller hans anhängare. Det finns i alla hans skrifter icke ett enda riktigt esoteriskt faktum. Alltsammans är hans egna fantasispekulationer. Människorna sakna möjlighet lösa tillvarons problem. De, som tro sig om att göra detta, äro i bästa fall självbedragna, offer för sina klärvoajanta "hallucinationer". Redan uttrycket "kosmisk" medvetenhet vittnar om otrolig okunnighet om verkligheten. Inför en dylik livsokunnighet lönar det sig icke att tala om sunt förnuft. Det har funnits många sådana klärvoajanter, och uppsjö på dem ha vi att emotse. De få själva göra sina erfarenheter och fantisera om sina kosmiska förmågor. Det enda man kan hoppas på är, att de i en annan inkarnation lyckas förvärva något högre mental medvetenhet, så att sunda förnuftet kan börja göra sig gällande.

⁸Medvetenhetsutvecklingen är en svår sak och en lång och mödosam väg genom en lång serie inkarnationer. Vi utvecklas genom att metodiskt odla vår fysiska, emotionala och mentala medvetenhet, genom studier och genom att leva ett enkelt och omedelbart liv med våra medmänniskor. Energi följer tanken, och rätt motiv medför rätt handlande och allt större tillfällen till utveckling i kommande liv. Det låter alltför enkelt, och få tyckas ha insett hur fundamentalt detta är. Det kräver ett ständigt aktgivande på vad slags tankar vi tänka och vilka motiv vi haft, tills en dag vi förvärvat automatisk tankekontroll och kunna överlämna åt det övermedvetna att handla genom oss, vissa om att det blir väl gjort.

6.26 Slutord

¹Människan är och förblir i väsentliga avseenden en obotlig idiot, även med den teoretiska kunskap om verkligheten, som esoteriken erbjuder. Därpå äro de flesta esoteriker bevis. Vi ha blivit befriade från alla de spekulationer med teologiska, filosofiska, vetenskapliga teorier och hypoteser, som okunnigheten levererat igenom tiderna. Vi ha fått en vision av tillvaron med dess natur- och livslagar, så att vi för framtiden kunna värja oss mot de ideologier vi alltjämt ha att motse under hundratals år. Hylozoikern är dessutom skyddad mot alla de ockulta system, som komma att tillverkas av allsköns fantaster utrustade med "kosmisk medvetenhet". Vi ha blivit begåvade med en hållbar världs- och livsåskådning, och detta är oändligt värdefullt. Men när det gäller att leva livet och alla de otaliga problem, som dagligen kräva sin ändamålsenliga lösning, så inse vi, hur litet vi begripa och förstå. Och det gäller även esoterikern på högsta mentala nivåerna. Det är nu en gång så, att människan (förstajaget, monaden i förstatriaden) förblir en idiot i livshänseende. För att kunna leva "rätt" i alla avseenden fordras intuition, och det är en förmåga, som vi förvärva först såsom andrajag, vad än våra duktiga förståsigpåare till psykologer svamla om den saken.

²Intuition är en företeelse, som tillhör medvetenhetsaspekten, närmare bestämt kollektivmedvetenheten. Hos andrajaget möjliggör den ändamålsenlig bedömning i enlighet med syntesen av den kollektiva planetariska livserfarenhet, som hos essentialjagen kallas visdom.

³Det är nu en gång så, att ju mer man lär, desto mer inser man vilken idiot man är. Narren förstår allt och har patent på visheten. Det må han ha, när det gäller endast honom själv. Tyvärr är han så inskränkt, att han icke ser var gränsen går för andras rätt till personlig frihet även ifråga om

egen uppfattning. Även idiotien har nämligen ett otal grader. Ifall det praktiskt taget finns någon botten, må lämnas därhän. Det skulle nog icke skada om våra vise män, lärda auktoriteter, en gång finge skåda ner i den avgrund av okunnighet om verkligheten och livet, över vilken de med sina fantasiers spindelväv försöka slå en bro till kunskapens rike. Och detta inom alla områden. Det är tyvärr mycket få, som kommit till den insikt en läkare gav uttryck åt, när han fasade vid tanken på alla dem läkekonsten bäddat ner i kyrkogården. Det skulle icke heller skada, om alla slags politiker någon gång ägnade en tanke åt alla dem deras vishet befordrat till andra världen. Så nog kan man säga, att hela historien är dårskapens tempel. Ett är säkert, att någon ändring i det avseendet blir det ej, förrän mänskligheten lärt sig inse sin oförmåga att lösa ens fysiska livets problem och beslutar sig för att återkalla den planethierarki den i sin omätliga och obotliga dårskap en gång fördrev.

⁴En sak är påtaglig. Människorna sakna förmåga att leva ett förnuftigt liv. De sakna icke förutsättningarna, möjligheterna, men hela deras livsinställning är alltigenom förfelad. De kunna icke heller leva ett friktionsfritt liv, i fred med sina medmänniskor. Och så tro de sig förstå allting och tycka sig vara mycket duktiga och märkvärdiga. Det hela är både tragiskt och löjligt, beroende på hur man vill se på saken. Någon ändring blir det icke, förrän envar ger sig själv skuld för eländet i stället för att skylla på andra.

⁵Dylika tillägg, som icke höra till saken, kalla litteraturdoktorerna för "verklighetsflykt". Det få de gärna göra. Författaren är fullt på det klara med den saken.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Ockulta sekter* av Henry T. Laurency.
Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Tre*, utgiven 1989.
Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1989.